Uwg
V 343

132

[illegible]

[illegible]

1840 [illegible]
1850
1860
1870
1876.

11999

2343-ld

ԳԻՐՔ
ԱՂՕԹԻՑ

Ասացեալ Սրբոյն Եփրեմի
Խուրւոյն Ասորւոյ:

*Տպագրեցեալ ՚ի Հայրապետութեան
գերապատւ աթոռոյ սրբոյ Էջմի
ածնի՝ Տ՟Ն Սիմէօնի գերեր-
ջանիկ սրբ՟ն Կաթուղիկոսի
ամ՟ Հայոց:

Եւ ՚ի Պատրիարգութեան Սբ՟յ
Աթոռոյն եէմ Տ՟Ն Յակով
բայ ձգնազգեաց վրդ՟պի:

Իսկ և վեհափառ հրամանաւ
մեծի արքայանիստ մայրաքղքիս
կոստնդնուպօլսոյ Տ՟Ն Զաքա
րիայ Ազգասէր և Ա՟ծաբան
վրդ՟պի և արք եպիսկոպոսի:

՚Ի Թուին՝ ՌՄԻԸ: Ապրիլ ԻԲ:
՚Ի Տպարանի Յօհաննիսի և Պօղոսի:

ԱԿԱԴԵՄԻԿՈՍ
ՀԱԿՈԲ Հ. ՄԱՆԱՆԴՅԱՆ

68.340.

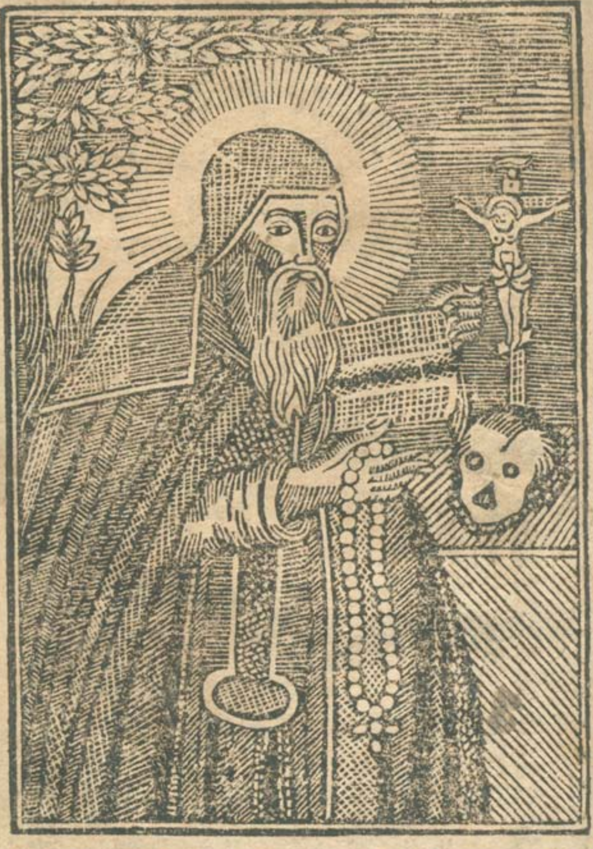

Ս՟բ հայրն Եփրեմ յանձկաւորն միշտ աղօթէր աղօթողաց եղբարց բազմաց զայս աւանդէր։

45-2013
գ. 343

Աղօթք գորանար Սրբոյ հօրն Եփրեմի Խուրեայն Ասորւոց ։

Ասացեալ խօսք ընդ Աստուծոյ ։

(Ա)

ՏԵ՛Ս ՏԷՐ ԶՏԱ-
ռապանս իմ և զցաւս հոգւոյ
իմոյ բազմամեղիս. դա՛րձ՝ նե-
րեա՛ և ՚ի քեզ ապաշխարողեմ։
Որ ասացեր՝ դարձարո՛ւք առ իս,
և ես դառնամ առ ձեզ ։

(Բ)

Ինձ լքելոյս ողորմեա՛. ինձ եղկե-
լոյս օգնեա՛. ինձ խաւարելոյս ձա-

ռա

ԱԿԱԴԵՄԻԿՈՍ
ՀԱԿՈԲ Հ. ՄԱՆԱՆԴՅԱՆ

ռագայթեա՛. ի՛նձ մոլորելոյս առաջ
նորդեա՛. որ լի՛ եմ մեղօք և անթի՛ւ
յանցանօք. և՛ ՚ի յորձանս անօրէնութեան
տարաբերեալ ծփիմ:

(Գ.)

Որպէս պետրոսին ձեռնարկեա՛. գոչեմ
ընդ մաքսաւորին արդարանալ:

(Դ.)

Շնորհեա՛ որպէս զաւազակին. բա՛ց
ի՛նձ զդուռն կենաց ճանապարհին և
մեծ արքունական առագաստին:

(Ե.)

Ո՛վ խորք մեծութեան և իմաստութեան՝
կալ զմբռնեալս՝ որ ՚ի խորս ծո_
վուն անկեալ եմ մեղօք. զերծո՛ և զօ
րացո՛ զիս առնել զկամս քո. ողբալ
և լալ ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի զամենայն
անօրէնութիւն և զհեղգութիւն իմ:

(Զ.)

Աղբիւրդ կենդանութեան՝ արբո՛ զծա
րաւի հոգիս իմ յառատաբուղխս վը
տակէ քումմէ. որ պապակեալ տոչորիմ
՚ի բազում անօրէնութեանց իմոց. խթեա՛
՚ի

'ի քարացել սիրտ իմ · և շնո՛րհեա ինձ ար-
տասուս ապաշխարութե՟:

(ԺԳ)

Գանձդ ամ՟ բարութե՟ց · շնորհեա ինձ
զանկլի միոյ չափ 'ի բազում քո ա-
ռատ բարեացդ՝ որ չարաչար եմ աղ-
քատացել և մերկացեալ · զգեցո և
կերակրեա զիս արտասուօք ապաշ-
խարութեան:

(ԺԴ)

Լոյս ճշմարիտ քս՟՝ որ լուսաւորես
զա՟մ մարդ՝ լուսաւորեա զխաւա-
րեալս մեղօք · բաց զաչս սրտի իմոյ ·
և հաստատեա յերկիւղ և 'ի սէր
պատուիրանաց քոց:

(ԺԵ)

Մի՛ դատեր · և մի՛ դատապարտեր
զիս տ՟ր ը՟ս անբաւ զազիր գործոց
իմոց · և մի՛ կացուսցես զիս ը՟ն այծսն՝
որք զայրացուցին զքեզ · այլ ընդ
փառաւորեալսն փառաւորեա · և
ընդ պսակելոցն պսակեա և ընդ
բերկրելոցն ուրախացո:

(Ժ)

Ցուցէ ինձ Տէր · բայց յուսամ յողորմութիւն քո · զի և շունչք կերակրին ՚ի փշրանաց անկելոց սեղանոյ տեառն իւրեանց · շուն կոչեմ զիս Տէր՝ զի գտցեմ ըզ կերի քո։ Հովիւ բարի՝ խնդրեա զիս զմոլորեալս։ Նաւապետ բարի ես՝ փրկեա զիս ՚ի բազմութենէ ալեաց ծովու մեղաց իմոց · և տուր ինձ նաւահանգիստ խաղաղութեան։

(ԺԱ)

Տուր ինձ Տէր սուգ · և արտասուօք կարողացո զմարմինս իմ · կակղացո զքարացեալ սիրտս իմ · և ժողովեա զմիտս իմ ՚ի քեզ։ Ջնջեա զբազմութիւն յանցանաց իմոց · և շնորհեա ինձ զօգուտն իմ։ Ընկալ և մի՛ անտես առներ զհառաչանս սրտի իմոյ։

(ԺԲ)

Տուր ինձ իմաստութիւն · և անկեա Տէր զահ և զերկիւղ քո ՚ի սրտի իմում։ Լուսաւորեա զխորհուրդս իմ · կարողացո զմարմինս իմ ժուժկալութեամբ կալ ՚ի պատուիրանի քում յամ ժամ։

Բաց

(Ժ.Գ.)

Բաց տէր զաչս սրտի իմոյ. և լուսաւորեա՛ հոգւովդ սրբով։ Պարգևեա՛ ինձ առողջ խորհուրդս և առաքինի վարս՝ ողբալ հանապազ. ահի՛ և դողուէ՛ կալ առաջի՛ն յամ ժամ անդադար։

(Ժ.Դ.)

Ո՛վ բարերար և մարդասէր տէ՛ր՝ ատանց չարչարանաց և ժուժկալութեանց զի մարդ աղաստեցայց 'ի բազմութէ մեղաց իմոց. զի մարմնովս տըկար եմ. և հոգւով խաւար. ողորմեա՛ տէր՝ և ոչ կամիս օգնեա՛ ինձ։

(Ժ.Ե.)

Նախախնամող տէր՝ մի՛ վասն բազում չարեաց իմոց անտես առներ զիս. այլ դարձո՛ր 'ի յիս՝ և դարձո՛ զամ ցանկութի իմ 'ի քեզ. և զքե՛զ տէր միայն սիրել 'ի բոլոր սրտէ իմմէ։ Ի նուաղ և յանպայման կերակրոց անզեղջ պահեա՛ զմարմինս իմ։

(Ժ.Զ.)

Պատկերացո՛ տէր՝ զանհրաժեշտ գթ
լուսա

լուսո քո առաջի աչաց իմոց. և դո-
ղացո՛ զմարմինս իմ սրբալ և լալ ան-
դադար յերկիւղէ ահեղ դատաստա-
նաց քոց. և մի՛ փակեր զգութ արար-
չական սիրոյ 'ի ստեղծուածոյս քո՝
որ մեղօքս եմ մեռեալ:

(ԺԱ)

Աճեցո՛ տէր զբարիս գործել ինձ յամ-
ժամ. և խափանեա՛ զամ չարիս 'ի
չար մտաց իմոց. 'ի պիղծ և յանուղ-
ղոյ գնացից՝ և 'ի չար սովորութէ դա-
դարեցո՛ զիս. և հաստատեա՛ յերկիւղ
և 'ի սէր պատուիրանաց քոց:

(ԺԲ)

Արեգակնդ արդարութե՛՝ փրկիչ իմ
և ազատիչդ յամ քո. 'ի լոյս քո ա-
պաւինիմ. լուսաւորեա՛ և ջերմացո՛
զսիրտս իմ: Հրակիզեա՛ զչար խոր-
հուրդս իմ. և հալեա՛ զսառնամանիք
մեղաց իմոց: Շնորհեա՛ տէր գարուն
հոգւոյ իմոյ՝ ծաղկել և պտղաբե-
րել զարդարութե պտուղն:

Աղա

(ԺԹ)

Մաքրիչդ քս ազատեա զիս ՚ի դառնաշունչ օդոց մեղաց ձմերայնոց. զխաւարեալ և զսառուցեալ հոգիս իմ պայծառացո և ջերմացո. և ցօղեա զցօղն շնորհի ջերմութե քո ՚ի յանդաստանս մտաց սրտի իմում։

(Ի)

Տնկեա տր զհարազատ քաղցրութիւն շնչոյ հոգւոյդ սբյ ՚ի խառնացեալ և ՚ի թանձրացեալ սիրտս իմ. և զարթո՛ սրտընդոստ փայլատակմամբ քո ըզսառնացեալ և զցամաքեալ միտս իմ։

(ԻԱ)

Բաց տէր զփակեալ դուռն սրտի իմոյ. և ծագեա ՚ի ներքս զլուսաւորութիւն ճառագայթից քոց։
Սրբեա և զաղտ մեղաց իմոց. և զվէրս հոգւոյ իմոյ բժշկեա։
Ամրացո երկիւղիւ քո և զօրացո առնել զարդարութի յամ ժամ։

(ԻԲ)

Մաքրեացո տր զգլուխ իմ ՚ի բըղ

 խումն

խուռն արտասուաց· լուա՛ զթարախ հոգւոյ իմոյ, սրբեա՛ զզգայարանս իմ: Ա՛ռ զգործօղս չարեաց՝ փոխարկեա՛ ՚ի զզղջումն ջերմ սիրոյ քո՝ զգաստ մարմնով կեալ ՚ի պատուիրանի քում:

(ԻԳ.)

Ձգեա՛ տէր զձեռն քո ՚ի նաւաբեկեալս՝ որ ընկղմեալս եմ ՚ի խորս չարեաց· փրկեա՛ զիս ՚ի սաստիկ ծովէ ծուփ բռնութենէ մեղաց իմոց ալեաց: Սանձեա՛ տէր և կարկեա՛ զխստերախ միտս իմ ՚ի զբաղմանց և ունայնութեանց կենցաղոյս:

(ԻԴ.)

Արբո՛ տէր զծարաւ հոգւոյ իմոյ յառատաբուղխ շնորհէ քումմէ. և մի՛ անտես առներ զտոչորումն սրտի իմոյ Պապակիմ ՚ի տապոյ չարեաց իմոց· զովացո՛ և լուա՛ զապականեալ և զհոտեալ շրթունս իմ ջրով ողորմութեան քո:

(ԻԵ.)

Ցօղեա՛ տէր զլուսաւորութիւն և զխաղաղութիւն շնորհաց քոց ՚ի սրտի իմում:

Որ զցայգըն գիշեր մեղաց՝ իմոց
իմոց հալածեաց. և մարմնոյ իմոյ զնոր
հետ զարթական վարս՝ առաքինութե
կեալ ՚ի հաճոյս կամաց քոց։
Որ հա՛ն զփուշ մեղաց ՚ի սրտէ իմ
մէ. զի հոգի իմ չարաչար վիրաւորի.
և սերմանեա՛ սերմն բարի ՚ի սրտի
իմում աճեցուցանել և պտղաբերել
զարդարութեան պտուղն։

(ԻԶ)

Հալածեա՛ տէր զխաւար ՚ի հոգւոյ
իմմէ. և զգեցո՛ ՚ի լոյս արդարութե
ճառագայթից քոց։ Զարդարեա՛
երկիւղիւ՝ զղջմամբ և արտասուօք
զսիրտ իմ. երկնչել ՚ի դատաստանաց քոց
և պահել զա̃մ պատուիրանս քո։

(ԻԷ)

Զարթո՛ զիս տէր յանհագին խորոց
քնոյ մեղաց. և զտարակուսեալ մար
մինս իմ զգաստացո՛ յա̃մ գործս բա
րիս. խորհիլ միշտ մեծաւ երկիւղիւ,
և առնել զհաճոյս քո յա̃մ ժամ։

(ԻԸ)

Ազատեա՛ զիս տէր ՚ի ծառայութե

 մե

մեղաց · և խառնեալ 'ի թիւս ծառայից քոց՝ որք սիրեցին զքեզ և զպատուիրանս քո պահեցին · տուր զերկիւղ նորա 'ի սրտի իմում · և ուսո զիս գնալ 'ի շաւիղս գնացից նորա:

(ԽԹ)

Թեթևացո զկարիս մարմնոյ իմոյ՝ և յաճախեա յիս զշնորհս հոգւոյդ սրբոյ՝ լինել տաճար և բնակարան ած-ային կամաց քոց: Նոյնպէս սիրով սիրել զքեզ և ատել զմեղս ցանկութիս և զսէր աշխարհիս այսորիկ · որով եղև կորուստ և անցումն հոգւոյս:

(Ծ)

Ողորմեա տէր յանմարդաբնակ անապատիս · և 'ի ձեռն սրբոյն արժանաւորեա զիս խառնել ընդ առաջին սբ հարանցն արբի և զգաստ ժուժկալութեամբ ժառանգել զխոստացեալ պարգևսն:

(ԾԱ)

Առաջնորդեա ինձ տէր 'ի նեղ և 'ի նուրբ ճանապարհն · որ առաջնորդէ ցեր սրբոց քոց, և զօրացո զտկարութ

իմ

իմ ժուժկալութեամբ և համբերութեամբ գնալ
’ի ճանապարհն քո ջերմեռանդ սրտիւ։

(Լ Բ)

Նայեաց տէր ’ի նեխել և ’ի թարախեալ հոգիս իմ։ և լուա աստուածային ջրով։ հոգևոր աղբեր համեմեա. և անուշահոտ խնկովք տէր օծեա. և զկատարեալ առողջութիւն ընձեռեա։

(Լ Գ)

Նօսրացո տէր զքուն աչաց իմոց և թափեա զնիրհումն ’ի գլխոյ իմոյ. զի ծանրացեալ դանդաղանօք՝ պաշարէ զմարմինս իմ։ Արա զիս տէր արթուն և պատրաստ յամենայն ժամ. զի զգաստութեամբ և արդարութեամբ վարեսցես զկեանս իմ։

(Լ Դ)

Տես տէր զլքումն որովայնի իմոյ որ զօրացեալ է ’ի վերայ իմ. համապազ ցանկոյ կերակրոյ և ըմպելւոյ և համեղութեան խորտկաց. այլ դու տէր յամենայնի կարօղ՝ կտրեա զցանկութիւն մարմնոյս տենչանաց։

(Լ Ե)

Ն քանզի մտաց իմ ցնդել պղտորել

բան

բանդագուշել լուծի 'ի հոսանս երկ-
րաւոր կենցաղոյս· այլ դու Տէր լու-
սաւորեա զաչս հոգւոյս առանց զբաղ-
մանց և երկմտութեանց՝ արի և զգաստ
ամենայորդոր փութով գալ ընդհետ
ծառայելն սիրոյ քոյ։

(Ի Օ)

Հալածեալ եմ Տէր զիմ չար մտածմունս
երկրաքարշ 'ի խորհրդոց մտաց իմոց·
արմատ բարեաց տնկեա հաստատուն
'ի սրտի իմում· և պտուղ շնորհաց 'ի
հոգիս իմ նկարեա։

(Ի Լ)

Աղաչեմ բարերար և ողորմած Տէր՝
արթնութիւնս և զուարթութիւնս պատրաս-
տեա զիս· ուսո ինձ գնալ 'ի ճանա-
պարհս քո բարի· զի արժանի եղէց
մեծի փառաց քոց։

(Ի Ր)

Եւ քանզի ցանկութիւն ճաշակման՝
ամբ զբաղեցուցանէ զմիտս իմ·
Տէր՝ հալածեա զորկորստութիւն մինչեւ
յորմէ խափանեցայ միշտ· և կերակրեա
զիս երկնաւորին քով սիրով։

(ԼԹ)

Առաքեա՛ Տէր զմի՛ ՚ի սերովբէից քոց՝ բերելով կայծակն հրոյ՝ մերձեցուցանել ՚ի շրթունս իմ. և հանցէ ի բաց զանօրէնութիս իմ. և զմեղս իմ սրբեսցէ. և զխորհուրդս իմ մաքրեսցէ. և զաղտեղութիս իմ ջնջեսցէ և լուսաւորեսցէ զմիտս իմ, ժառանգել նովաւ զկեանս յաւիտենից։

(Խ)

Առաքեա՛ տէր զբաժակ ուրախարար հոգւոյդ սրբոյ ՚ի յեղկելիս՝ որ ծարաւի եմ առ քեզ. արբո՛ և զոհացո՛ զեռանդն սիրոյ քո. լո՛յծ և ի բա՛ց ջնջեա զմրուր դառնութե յանցանաց իմոց։

(ԽԱ)

Առաքեա՛ տէր զլոյս քո. և լուսաւորեա՛ զմիտս իմ. և զխորհուրդս իմ լուսով գիտութե քո. զխաւար մըտաց իմոց հալածեա՛. և զտկարութի անձին իմոյ կակղացո՛ ՚ի ջանս և ՚ի վաստակս հոգւոյ իմոյ։

 Առա

(ԽԲ.)

Առաքեա՛ տէր զհրեշտակ խաղաղութեան քո վերակացու և պահապան անձին իմոյ՝ ոպ̃ իշխանութիւն· գնալ ՚ի վերայ իժի և քարբի· և կոխել զամենայն զօրութիւն թշնամւոյն։ և զիս պահեա՛ տէր որպէս բիբ ական ընդ հովանեաւ թևոց քոց։

(ԽԳ.)

Յորժամ երթայցեմ ՚ի ճանապարհի, մի՛ թողուր զիս միայն· այլ առաքեա՛ զօգնականութիւն քո զձին իմ, պահելով զիս յամենայն փորձութեանց սատանայի ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի։ Նաև չտալ թոյլ մեղնչել յողդողդ և թոյլ մնաց իմոց· այլ կոծել զկոծ ՚ի վերայ մեղաց և անօրէնութեան իմոյ։

(ԽԴ.)

Պահեա՛ զիս տէր ՚ի բանից և ՚ի գործոց· ՚ի տեսութեանց և ՚ի գերիչ խորհրդոց· և զերկիւղ դատաստանի քո տպաւորեա՛ ՚ի սրտի իմում, անդադար յօժարութեամբ մտօք փութալ և պահել զպատուիրանս քո։

(ԽԶ)

Փակեա տէր զդուռն մեղաց իմոց. և բաց ինձ զդուռն լուսոյ և արդարութե֊ զի երկիւղալից սիրով եկեսցեմ զհետ իմոյ տէրինդ: Որ ասացեր՝ եկայք առ իս ամ աշխատեալք: Եւ դարձեալ թէ՝ որ խնդրէ, առնու. որ հայցէ, գտանէ. և որ բախէ՝ բացցի նմա:

(ԽԷ)

Նայեաց տէր ՚ի մերկութիւն անձին իմոյ՝ զոր կողոպտեաց թշնամին. եւ այժմ խայտառակ և ամօթալից կամ առաջի քո: Մարդասիրեա և զգեցո ինձ հանդերձ. մի՛յծ և ուրախացո ՚ի կոչումն բազմելոց քոց:

(ԽԸ)

Զգեցո ինձ տէր զպատմուճանն զառաջինն զոր մերկացայ մեղօք իմովք. ցոյց զանոխակալութիդ քո յիս և լուսափայլ ողորմութբ քո զարդարեա զմերկութիւս իմ:

(ԽԹ)

Լո՛ւր տէր աղաղակի անառակիս՝

Ր

որ

45-2013
343

որ ամօթով կամ առաջի քո․ զգանձ
հայրենի վատնեալ՝ սովամահ կորըն-
չիմ․ կերակրել հաւասար եղէ խոզից
անասնոց և նմանեցայ նոցա։

(ԽԹ)

Մի՛ մերժեր զիս Տէր ՚ի հայրենի գը-
թոյ քո․ համարձակիմ ՚ի խնամ սի-
րոյ քո․ ՚ի ծնողէդ վերջացայ՝ և զոր-
դիութիւն իմ ուրացայ։ Հա՛յր՝ մե-
ղայ յերկինս և առաջի քո․ չեմ ար-
ժանի կոչել որդի քո․ արա՛ զիս իբրև
մի ՚ի վարձկանաց քոց։

(Ծ)

Ուղղեա՛ զիս Տէր մեծաւ երկիւ-
ղիւ քո․ և դարձո՛ յանառակութենէ ՚ի
յարդարութիւն․ յաղտեղութենէ ՚ի սրբութիւն․
՚ի ծուլութենէ ՚ի զգաստութիւն․ ժուժկա-
լութեամբ գնալ ՚ի ճանապարհս քո ուղիղս։

(ԾԱ)

Դադարեցո՛ զիս Տէր ՚ի չարաչար
խորհրդոց իմոց․ և յառնելոյ զկամս
մտաց իմոց և մարմնոյ իմոյ․ զահա-
գէն որ զպալատեան քո Տէր նկարեա՛
ա

առաջի աչաց իմոց. դողալ և սարսափել
’ի դատաստանաց քոց։

(Ն.Բ)

Պայծառացո՛ Տէր զլապտեր հոգւոյ
իմոյ որպէս կուսանացն իմաստնոց. և շնոր-
հեա՛ պատրաստել արթնութեամբ՝ ընդ առաջ
ելանել երկնաւոր փեսային. զի մի՛
մնասցուք արտաքս որպէս յիմար կուսանն

(Ն.Գ)

Զաննո՛ Տէր լինձ զձայնն օրհնութեան քո և տ-
ուր ինձ զարքայութիւն քո. հեռացո՛
Տէր զմարմին իմ ’ի խորհրդոց չա-
րեաց՝ և հաստատեա՛ յերկիւղ բա-
րեաց. որ և անարատ կեալ առաջի
քո յամենայն ժամ։

(Ն.Դ)

Զանօրէնութիւն իմ ջնջեա՛ տէր. ’ի
յոյս բարեաց և յերկիւղ քո զմիտս
իմ բևեռեա՛. լցել սիրով սպասել և
ակն ունել մեծի գալստեան քո։

(Ն.Ե)

Զօրացո՛ զիս Տէր ’ի պատուիրանաց
քոց՝ անսալ երկիւղիւ. դողալ և

սար

սարսել 'ի դատաստանաց քոց · խնդրել
զարդարութիւն և զիրաւունս երեսաց
քոց · առնուլ զպարգևս շնորհաց քոց:

(Ծ. Ա.)

Արձակեա՛ զիս Տէր 'ի կապանաց մեղաց իմոց · և զհնացեալս մեղօք՝ վերստին նորոգեա՛ · և զխաւարեալս 'ի ցանկութէ մարմնոյս լուսաւորեա՛ գնալով 'ի ճանապարհս խաղաղութեան զի տեսցեն աչք իմ զփրկութիւն քո՝ զոր պատրաստեցեր սրբոց քոց:

(Ծ. Բ.)

Բժշկեա՛ Տէր զանբժշկելի հիւանդութիւն իմ · որ կարկամեալ դնիմ 'ի մահճին մեղաց իմոց, և դեգերել կամ 'ի դուռն երկրորդ սելովմայ · սպասել և ակն ունիլ մեծի գալստեան քո:

(Ծ. Գ.)

Հրամայեա՛ Տէր ինձ որպէս զանդամալուծին առողջանալ · խորտակել զանկողինս ցաւոց իմոց: շրջել ընդ կամարս քո · 'ի տան Տն և 'ի գաւիթս Տյ

ծառ

ծածկել եւ ոչ մեղանչել։ Խոստովանիմ
տ՟ր զբռնութի՟ սատանայի. համա եւ 'ի բաց
ընկեա զզօրութի՟ նր՟. արգել զյարձա
կումն նր՟ 'ի վր՟ իմ. զի տարապարհակ
վարել զմտմնս իմ, տանել ընդ արձա
կութի ձանձրհի՝ որ տանի 'ի կո_
րուստ եւ յապականութիւն։

(Ժ.Թ.)

Յիշեցո՛ տ՟ր զբաղեալ եւ մոռացեալ
միտս իմոց զահաւոր եւ զսոսկալի
դատաստան քո. զպատիւն եւ զփառսն
արդարոցն. եւ զանճերբելի տանջանս
մեղաւորացն. եւ նոքօք զարհուրեալ
դողացո՛ զմտմնս իմ տեսանել զմահ
հանապազ առաջի աչաց իմոց։

(Ի)

Ուսուցեա՛ տ՟ր զմարմինս իմ ընդ եր
կիւղ քո. եւ ընդ սէր պատուիրանաց
քոց. եւ զհրամայեալսն 'ի նմա՝ երկիւ
ղիւ լսել. առանց ձանձրութե կատա_
րել միշտ՝ եւ մերժանել 'ի մեղաց եւ
'ի ցանկութեց կենցաղոյս. եւ արժա_
նանալ վարուց առաքինութե։

(ԿԱ)

Փրկեա՛ զիս Տէր ՚ի գաղտնաձիգ նե-
տից սատանայի. որ բազում մեքենայիւք
պատեալ պաշարէ զիս։ Մի՛ տար առնել
զմիտս իմ վարել ՚ի գերութիւն ցանկութեան
մեղաց. առնելով ծաղր և այպն կա-
տականաց թշնամեաց։

(ԿԲ)

Ամրացո՛ զիս Տէր յերկիւղ քո. և զօ-
րացո՛ զօրութեամբ քո. զհիւանդութիւն հոգ-
ւոյ իմոյ առողջացո՛. և զցաւս մարմ-
նոյս բժշկեա՛ և զջերմութիւն սրտի քո՝
հաստատեա՛ ՚ի սրտի իմում, չարչա-
րակից լինել կրից քոց։

(ԿԳ)

Դարձո՛ զգերեալս ՚ի սատանայէ. և զմե-
ղօք վաճառեալս եգիպտին և խստա-
տանջանացն՝ փրկեա՛ ՚ի բռնակալ չար
ապստամբողաց դիւացն. և յեղեգնա-
կոխ մեղացն հանցես՝ և արկցես զիս
յերկիրն աւետեաց։

(ԿԴ)

Ընկղմեա՛ Տէր զթշնամիս իմ ընդ զօ-

րու

րութ փարածմի · զի ապաւինեալ 'ի վե
իմ խորհրդոյ · դարձուցանելով զիս
յառաջին յանցանաց ըստ իշխանութեան իւ_
րով՝ ծովել մեղաց և անօրէնութեանց:

(ԿԸ)

Օ երթո՛ զիս Տէր 'ի լերինս քարան_ձաւի · կամ 'ի տեղի անմատի · ուր և ողորմութիւն քո առաջնորդեսցէ ինձ , համբերել մեծի փառաց անուան քո · տալ ինձ զթևս աղաւնակերպ հոգ_ւոյդ Տէր՝ թռչել և վերանալ խառ_նել յերամս արդարոցն:

(Կ.Օ)

Յամեցո՛ զիս Տէր յօթևանս ար_դարոց քոց · և զհանգիստ աշխատութեան Տէր հարցն պարգևեա՛ ինձ · անտես ա_րա ըզյանցանս իմ և դատաւորեալ պայծառացո՛ ընդ Տէրս և ընդ սիրե_լիս անուան քո:

(ԿԸ)

Հաստատեա՛ Տէր ըզխաղաղութիւն և զպայծառութիւն լուսոյ կենաց անձին իմոյ · զի մի՛ խռովեցիմ յաջ կամ

յա

յաւիտեան · և դատապարտիմ յաւուր
գալստեանն քո՝ պահանջելով զյետին
նաքարակիտն մինչ իսպառ։

(ԿԸ)

Ո՜չ մերժեր զիս ՚ի բազմագութ ո-
ղորմութեանց քոց · զապաւինեալս ՚ի քեզ
ամրացո՛՝ աներկիւղ պահելով յամ̃
որոգայթից սատանայի · զի մի՛ գերի վա-
րեալ տանիցէ զմիտս իմ ՚ի զբաղումն
և ՚ի չար ծառայութիւն։

(ԿԹ)

Տուր զիս Տէր առնել զարդարութիւն ·
խօսել զճշմարտութիւն · սիրել զբարութիւն,
և ատել զաղտեղութիւն · խոտորել ՚ի չա-
րեաց, և գնալ ՚ի ճանապարհս բարեաց։

(Հ)

Փրկեցո՛ զիս Տէր յորսողաց՝ որք գան
՚ի վերայ իմ, ըմբռնել զիս ՚ի մեղս և
՚ի ծուլութիւն անժուժկալութեան · մոռա-
ցումն առնել յանցանաց իմոց · և ոչ
տալ մխիթարել զօր հատուցմանն · և զսարսա-
լի պատասխանին որ ասէ · երթա՛յք յինէն
անիծեալք ՚ի հուրն յաւիտենից։

Կամ

(ԺԱ.)

Աղաչեմ զքեզ Տէր 'ի գլորմանէ. եւ 'ի բազմալեղ անդնդային խորութենէ վերացո՛ եւ բարձրացո՛ թեւօք հոգւոյդ սրբոյ 'ի խնդրուածս հաճոյից. 'ի նորոգումն եւ 'ի լուսաւորութիւն մտացս. 'ի ջնջումն մեղացս. եւ 'ի կատարումն սրբոց պատուիրանաց քոց։

(ԺԲ.)

Խնդրեմ Տէր զերծեալ եւ զկորուսեալ քո պատկերս. որ 'ի մէջ աղբի եւ տղմի մեղաց փոկեալ կամ. գտի՛ր ածեալ աւելաւ շնորհի քո եւ դի՛ր 'ի գանձանակին առաջին յորմէ անկաւ։

(ԺԳ.)

Ե՛կ Տէր 'ի տեսութիւն հիւանդացելոյ հոգւոյ իմոյ. դի՛ր զձեռն քո 'ի վէրս իմ. բժշկեա՛ ասելով. զօրացի՛ր ա՛ռ զմահիճս քո. եւ երթ 'ի տուն քո արդարութեան։

(ԺԴ.)

Ե՛կ Տէր 'ի խնդիր մոլորելոյս. որ յածեալ շրջիմ արտաքոյ հօտի պատուիրանաց քոց. գազանաբեկ եղեալ եւ քա

 րա

րուլէժ մեղօք կափանմանատիմ 'ի կղկղեաց·
ըմբռնեա՛ և ա՛ծ 'ի փարախս հայրենի·
և խառնեա՛ 'ի գառինս հօտի քո։

(ՀԷ)

Տեսանեմ որ զհետ ձողապրելոյս 'ի քէն · արագապէս փութացիր · հա՛ս և ըմբռնեա՛ զապստամբեալս 'ի ձայնէ կոչմանց քո · և դի՛ր 'ի բանտ կապանաց անխզելի սիրոյ քո։

(ՀԸ)

Մի՛ թողուր զիս որ 'ի հեռանալ սիրոյ պատուիրանաց քոց՝ և 'ի մարուց առաքինութեանց · այլ յորդորեա՛ առաւելուլ յա՛մ գործս արդարութե · առանց մեղաց և առանց երբեք խափանմանց պահել զքեզ սրբութի և արդարութի առաջի քո զամ աւուրս կենաց իմոց։

(ՀԹ)

Մի՛ մատներ զիս որ 'ի ցանկութի մեղաց · 'ի քուն աչաց և 'ի ցանկութե մտաց · այլ պարապեա՛ երկիւղիւ · և ապրեցո՛ յամենահնար ձեռն դիւաց և յաշխարհական զբօսանաց։

Մի

(ԺԸ)

Մի՛ յապաղեր տալ ինձ զփրկութիւն հոգւոյ և զջերմութիւն սիրոյ. զկերակրոյ պարկեշտութիւն և զմարմնոյ ժուժկալութիւն. զարտասուաց բղխումն. զանդադար աղօթս. զհնազանդութիւն և զհամբերութիւն յուսոյ։

(ԺԹ)

Յաղթեա՛ Տէր հակառակամարտին իմոյ. և զօրացո՛ զիս ընդդիմակաց լինել պատերազմողին ՚ի վերայ իմ. և զգեցո՛ ինձ զզրահն հաւատոյ. պահօք և աղօթիւք սրբել զաղտս ցանկութեան և զխորհուրդս մարմնականս. և առնուլ զշնորհս փրկականս։

(Ի)

Տո՛ւր ինձ Տէր տեղի ապաշխարութեան. աշխատութեան հանգիստ. խաղաղութեան հոգի. և արդարութեան ճանապարհ. ամրութեան զէն. հաստատութեան յոյս. և ողջմտութեան երկիւղ։

(ԻԱ)

Անցո՛ զիս Տէր ընդ անհուն անցից

մե

մեղաց՝ խոստովանիչ ծովահեղձ ցան
կական կենցաղոյս · և շնորհեա՛ ինձ
՚ի լոյս աչացս՝ և ՚ի միտս տեսու-
թիւն · ՚ի հանգիստ կենաց · ՚ի հանդի-
պումն շնորհաց · ՚ի շաւիղս ճանա-
պարհացն արդարութեան։

(ԻԲ)

Շնորհեա՛ ինձ տէր լալ աչացս · ար-
տասուաց հոսումն · մեղաց սուգ · մտաց
սրտի երկիւղ · ոսկերաց խոնջ սարսա
փումն և դողումն վասն տանջանաց · կե-
նաց ճանապարհս · և ընդունիր պաղատանաց։

(ԻԳ)

Լուացո՛ զիս տէր ՚ի պատուիրանաց պահ
պանութիւն · որով յայտնի ժուժկալու-
՚ի մարտս պատերազմի · բանսարկուին
յաղթութիւն · ՚ի մարմնի մեռանիլ · և
պայծառանալ ՚ի հանդիսի ։

(ԻԴ)

Լեցո՛ զիս տէր երկիւղիւ և զղջմամբ ·
արտասուօք և հառաչանօք · սիրով և սըր
բութեամբ · շնորհօք և ճշմարտութեամբ · գի
տութեամբ և ամենայն առաքինութեամբ։

(ՋԷ.)

Ջնջեա Տր զլագմունս մեղաց իմոց. և թափեա զմրուր դառնութե յանցանացս. և պարարեա զսիրտ իմ արբմամբ սբ հոգւոյդ. և զփշաբեր մարմինս իմ լցո շնորհօք. զարդարեա և 'ի պտղաբերութիւն փոխարկեա:

(ՋՕ.)

Երևեցո Տր զշնորհս քո՝ զգութ և զողորմութի քո 'ի պաշտօնեայս քո. և տաճարացո զիս բնակարան լինել ամենասուրբ հոգւոյդ. մի՛ ևս ծառայել մեղաց և ապականութեանց:

(ՋԻ.)

Բժշկեա զիս Տր 'ի հպարտութենէ և յամբարտաւանութէ. 'ի սնափառուէ. 'ի մարդահաճուէ և յոխակալուէ. 'ի նախանձու և 'ի յատելուէ և յամ չարութենէ:

(ՋՐ.)

Փրկեա զիս Տր 'ի մարդկային գովեստից 'ի փռց և 'ի մեծարանաց. լոյս կարծելով զխաւարս՝ համբաւեն

'ի

՚ի վ̃ր իմ բազմի՝ զեղկելիս և զողորմե-
լիս։ Համբաւ̂են զիս ա̃քինի. և ես
եմ արտասուելի և անմխիթա̂ր մեղօք լի։
Ծածկեմ զիս ՚ի լուսոյ սուտ գո-
վութեց և երանութեց. զի ոչ գիտեն
զմեղս իմ։ Արտաքին սրբութ̃բ՝ և լի եմ
աղտեղութ̃բ. կերպարանիմ ա̃քինութ̃բ՝
և կեամ անառակութ̃բ. փայլիմ երկիւ-
ղածութ̃բ. և վարիմ մարդահաճութ̃բ.
Ճանաչեմ զճշմարտութ̃ի՝ և խօսիմ
զստութ̃ի. գիտեմ զարդարութ̃իւն՝
և գործեմ զանօրէնութիւն։

(ԻԹ)

Բաւ̂եա՛ զիս տ̃ր ՚ի մեղաց և ՚ի բամ-
բասանաց. և թող ինձ զանժուժկա-
լութ̃ն և զծուլութ̃ե. զորկորստութ̃ե և
զզաստարկաբանութ̃ե. զցանկութ̃ի աղ-
տեղութ̃ե. զհայհոյութ̃ի և զա̃մ բերս
չարեաց։

(Լ)

Սրբեա՛ զիս տ̃ր հաստատութ̃ն անշարժ
՚ի տեղի փորձանաց պատերազմի.
ա̃ւնց երկիւղի քաջ և պինդ հաստա-
տով

տով և յորդորական սիրով՝ զօրա՛ւիգ-
լինել ընդ եկելոց դի՛ւացն ՚ի վ̃ր իմ.
զինեա՛ զիս ամրակուռ զինու քո՝
տալ պատե̃րզմ և յաղթել թշնամւոյն
հակառակամարտի. որ կամի խաբա-
զիս որսալ:

(Գ.Ա.)

Օ ընկղմեալս տէր ՚ի խորս մեղաց
հանիցես և բերցես ՚ի լոյս պատուի-
րանաց քոց. և առ քեզ կոչեսցես ըզ
հեռացեալս ՚ի քէն. և թողցես ըզ
գործս իմ անառակութե. զապաւինեալս
՚ի քեզ մխիթարեսցես. զարձակեալս
՚ի կապոյ պատուիրանաց քոց՝ ըմբըռ-
նեա՛ ընդ լուծ սիրոյ քո:

(Գ.Բ.)

Օ գութ սիրոյ քո տ̃ր միա՛ւորեա՛
յիս. և զարգելեալս ՚ի կապանաց
բանսարկուի՝ արձակեա՛. և խզեա՛ զկապանս
մեղաց իմոց. առաջնորդեա՛ ինձ ՚ի ճա-
նապարհ. և տեղի յարկից պատրաս-
տեա՛. և պսակեա՛ ընդ ս̃րբս քո:

(Գ.Գ.)

Հաղորդս արա՛ զիս տ̃ր ա̃ծայինն սի-
 րոյ

րոյ քո. սիրել զպատուիրանս քո և զը-
նալ 'ի ճանապարհս քո. չարչարել մինչև
ցմահ վն անուանդ քո. մեռանել 'ի
փառս և դասել ընդ սրբս քո. և ուրա-
խանալ միշտ ընդ կամարարս քո։

(Գ.Գ.)

Գթա 'ի խեղդուցեալ և յեղկելի անձն իմ տր. խափանեա զանսուաւ ցանկութիւն իմ. սրբեա զաղտեղութի մեղաց. և քաւեա զանօրէնութիւն իմ. բժշկեա զվիրաւորեալ հոգիս. և առողջացո զհիւանդացեալ մարմինս իմ. ցրուեա զչարն յինէն. և ժողովեա զբարիս և լի՛ց զպակասութիւն իմ։

(Գ.Ա.)

Առաջի քո անկանիմ և խնդրեմ զթողութի մեղաց իմոց. զպղծութիւնս իմ ընկալ. և քաւիչ լեր յանցանաց իմոց. պայծառացո և լուսաւորեա զխորհուրդս և զմիտս իմ. կարողացո զմարմինս իմ անդադար կալ 'ի փառաբանութի անուանդ քում սբյ։

(Գ.Օ.)

Օ անկեալս մեղօք կանգնեա տէր

և զխոցեալս 'ի թշնամւոյն դեղա-
հեաւ. բժշկեա զցաւս մեղաց և վերցո
զկսկիծ յանցանաց. յափշտակեա 'ի
դառն մահձաց. և ազատեա յանողորմ
տանջանաց. 'ի մարմնական յղփանաց հե-
ռացո և 'ի դասս ճգնաւորացն դասեցո

(Գ.Լ.)

Լեր վերակացու և պահապան անձին
իմոյ ով տէր իմ յս. պահեա զիս 'ի
դիւաց. և փրկեա զիս 'ի մարդկային
փորձանաց: Հակառակողաց յաղթեա
և կացո զիս 'ի մէջ պատերազմողաց
քաջ և ընտիր լինել. գործակցեա ինձ
լինել քաւութեան մեղաց` և համբերել
վշտաց. առաքինութեան գործովք հան-
դիպել քում ամենայն շնորհացդ:

(Գ.Ի.)

Մայ ինձ տէր` վայ ինձ. զի մեղօք
կործանեցայ. և մտօք խորհրդովք աղտեղե-
ցայ. 'ի բարեաց ունայնացայ` և 'ի սի-
րոյ ցամաքեցայ. 'ի լալոյ խափանեցայ`
և 'ի զղջալոյ դադարեցայ: Ոչ ունիմ
աչս լալոյ և արտասուաց. ծփիմ տրկու-
սել. զի յոյս և ակն բարեաց ոչ ունիմ:

(ԻԹ.)

Կանգնեա՛ տ̃ր զտարաբերեալ անձն իմ որ լի՛ եմ մեղօք և անթի՛ւ յանցանօք. և խարշեալ և տոչորեալ եմ ամ̃ անդամովքս. յոտից մինչև ցգլուխս ապականեալ. և չիք հնար բժշկութե̃. եթէ ոչ 'ի քէն տ̃ր իմ յս̃. խոնարհեա՛ առ վիրաւորեալս դեղատուութբ̃. և մի՛ գարշիր 'ի չարահոտ ախտացելոյս։

(Լ.)

Հեռացո՛ տ̃ր զբերան իմ իբամբասելոյ. և զլեզու իմ ի չար խօսելոյ. զականջս իմ 'ի չարալուր լսելոյ և զձեռս իմ 'ի յափշտակելոյ. և զոտս իմ 'ի յանառակ գնացս երթալոյ. և զամ̃ անդամս իմ զգաստացո՛ միշտ զհաճոյս քո կատարել։

(ԼԱ.)

Մեղայ քեզ տ̃ր մեղայ. զի յանցեայ զպատուիրանաւ քով. 'ի լուսոյ կենաց ելայ՝ և մտայ 'ի խաւար մեղաց ցնկանալով աղտեղութեց։ 'Ի սիրոյ քո հեռացայ՝ ընթանեցայ 'ի չարեն. և եղէ որ

Դե

դի կորստեան · ողորմեա՛ ինձ բազմա մեղիս բարերար՝ զի դու միայն ես մարդասէր։

(Ի՛Բ)

Ի քեզ Տէր ապաւինիմ · որ քաւարան ես մեղաւորաց · և փախուցելոց դարան · տուր փախստեան զթշնամին իմ։ Օգնական զայլ ոք ոչ ունիմ · բայց զքեզ միայն ունիմ պաշտպան անձին իմոյ · 'ի փորձանաց փրկեա՛ · 'ի յորոգայթից ապրեցո՛ · և արժանի արա՛ զիս լինել որդի յաւիտենին։

(Ի՛Գ)

Ողորմեա՛ ինձ Տէր կենաց և քաւիչ մեղաց · կատարիչ խնդրուածաց և արձակիչ կապելոց · բաշխող պարգևաց և տուիչ Տէր շնորհաց։

(Ի՛Դ)

Լուր Տէր զաղաչանս իմ · և ընկա՛լ զպաղատանս իմ · քաւեա՛ զյանցանս իմ · և կատարեա՛ զխնդրուածս իմ · արձակեա՛ զկապանս իմ, և բժշկեա՛ զհոգի իմ · առողջացո՛ զմարմինս իմ և ուղղեա՛ զգնացս իմ · փութացո՛ զիս ժամանել յօթևանս սրբոց քոց։

(ԼԵ)

Հալածեա՛ Տէր զբազում ախտաժետութիւն իմ. զցաւս ՚ի մարմնոյս՝ և զաղտ ՚ի հոգւոյս. զքուն ՚ի գլխոյս՝ և զյագուրդն որկորոյ: Պահեա՛ զխորհուրդս իմ անզբաղ. զսիրտ իմ սուրբ. և զմիտս իմ լուսաւոր. զցանկութիւն առ քեզ. և զյօժարութիւն՝ յաղօթս ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի:

(ԼԶ)

Բղխեա՛ Տէր ՚ի գլուխ իմ աղբիւր վըտակաց. և զանդս մտաց իմոց ոռոգեա՛ զաղտ յանցանաց իմոց լուա՛. և սրբեա՛ զթարախ վիրաց իմոց զփուշ մեղաց իմոց խլեա՛ և տնկեա՛ զբոյս կենաց: Աճեցո՛ Տէր զարդարութիւն՝ և նուաստացո՛ զանօրէնութիւն. մեռո՛ զմարմնոյ ցանկութիւն՝ և նորոգեա՛ զհոգւոյս կենդանութիւն:

(ԼԷ)

Կոչեա՛ Տէր զմեղուցեալ անձն իմ ՚ի քեզ. զի մերձենալ առ քեզ ոչ իշխեմ. պատկառիմ յամօթոյ՝ և զարհուրիմ ՚ի գործոց իմոց. ոչ ունիմ

առ

տու քեզ համարձակութիւն՝ զի ես ինձէն եմ կորուսեալ: 'Ի սբ պատուիրանաց քոց հեռացայ՝ և մերկացայ 'ի փառաց քոց. այլ դու տր գթա՛ յիս և ողորմեա՛. զի ստեղծուած եմ անարատ ձեռաց քոց:

(Լ՛Ը)

Ո՛չ իշխեմ տր անյոյս լինիլ. զի ողորմած ես գթած. և փառս անճառ խոստացար դարձելոց մեղաւորաց. այլ ես զարհուրիմ և դողամ. և երկնչիմ 'ի բազում և յանթիւ մեղաց իմոց. զի պատրեալ խաբեցայ յորսողէն. և արդ զինչ լինիմ եղկելիս՝ որ տարակուսեալ եմ 'ի կենաց:

(Լ՛Թ)

Արա՛ զիս տր 'ի սուգ և յարտասուս վն մեղաց իմոց. զի ծանրայլ եմ անօրէնութե բեռամբ՝ և յագել աղտեղի խորհրդով. զամս ներեցեր ինձ զի ո՛չ խրատեցեր զիս 'ի մարմնի. արդ սարսեալ դողամ, թէ ո՛չ մնան ինձ այսպի ճարիք: Աղաչեմ բարերար տր՝ մի՛

կո

կոչէր զիս յատենի. և տանջանաց մի՛ մատնէր զիս. այլ փրկեա՛ 'ի հրոյ գեհեննին. և 'ի վտանգելոյն ապրեցո՛. և ողորմեա՛ ինձ. զի դու միայն ես մարդասէր։

(Ճ՛Ի.)

Այժմ ինձ Տէր՝ զի ծփինք տարակուսանաց պատեն զիս. և զսիրտ իմ խռովեն. զոր աղօթեմ ոչ գիտեմ։ Սաղմոսեմ և ոչ իմանամ. շրթունք իմ բարբառին՝ և միտք իմ ձողոպրել յածին այսր և անդր և զկայումն ոչ ունին։ Եւ կամիմ զի իցէ անդ՝ բայց ոչ դադարի. ոչ տեսանի արդեօք և ոչ ըմբռնի. զաւր աշխատիմ և ոչ ինչ օգտիմ. որպէս ձայն հնչեալ պղնձի և ծնծղայի՝ թափուր և ունայն դատիմ. և անպտուղ գտանիմ յամենայն բարեաց։

(Ճ՛Ի՛Ա.)

Ընկալ Տէր զմոլորեալս որ փախուցեալ կամ 'ի լերինս. որպէս ծառայ չար 'ի տանէ հալածեալ վասն մեղաց։ Եւ 'ի մէջ եղբարց հրաժարեալ եմ. 'ի մէջ պաշտամանց հեռացեալ. զի սիրող էի մեղաց՝

և

և նախատէինք կրօնաւորաց · անյագ
՚ի մեղաց և ՚ի զրկանաց։ Անգութ էի
աղքատաց՝ և հակառակ սպասաւորաց·
անողորմ էի հիւանդաց՝ և անմխի-
թար աշխատողաց · չէի իսկ արժանի
կալ ՚ի մէջ ձգնաւորաց։

(Ճ՛Լ.Բ.)

Դանգո́ տ՟ր զշնորհս հոգւոյդ ս՟բյ ՚ի
վ՟ր իմ · որ միայն եմ ՚ի պատերազմի
առանց օգնականի։ Արբեա́ տ՟ր զտաձիր
հոգւոյ իմոյ՝ և առիս լեր ը՟ երեկոյս։
Բա́ց զաչս հոգւոյ իմոյ՝ և լուսաւո-
րեա́ զմիտս և զխորհուրդս իմ։ Տո́ւր
ինձ զօրութ՟ի տ՟ր իմ յ՟ս · և ընկա́լ զօրհ-
նաբանութ՟ի բերանոյ իմոյ։ Ի խոր-
քնոյ գիշերոյ զարթո́ զիս գոհանալ
և օրհնել զքեզ՝ որով զմեղս իմ քա-
ւեցից։ Շնորհեա́ ինձ սուգ և ար-
տասուս լալոյ և սգալոյ · և անդա-
դար աղօթելոյ առաջի քո։

(Ճ՛Լ.Գ.)

Պատեա́ տ՟ր զդատապարտողն իմ
որ յանդգնի ՚ի վ՟ր մարտ եդեալ ըն-
դէս

գիս ցանկութեան և անժուժկալութեան ·
ծուլութեան և որկորստութեան · փառասի
րութեան և մարդահաճութեան · բարկութեան
և սրտմտութեան · ատելութեան և չարաչար
հայհոյութեան · սնափառութեան և սնապար
ծութեան · հպարտութեան և ամբարտաւա
նութեան · բանիւք և գործովք և խորհր
դովք զօրաժողով լինել ՚ի վերայ իմ · և
ընկղմել զիս ՚ի խորս չարեաց:

(ՃԺԳ)

Սփռեալ տէր զձեռս քո ՚ի վերայ մա_
սանց անդամոց իմոց · լցո՛ տէր զմարմին
իմ արիութեամբ և ժուժկալութեամբ · և զհո
գիս իմ երկիւղիւ և դողութեամբ · զսիրտ
իմ սիրով և արդարութեամբ քո, և զմիտս
իմ լուսով և իմաստութեամբ քո զխոր
հուրդս իմ հանճարով գիտութեան քո,
և զոտս իմ գնալ ՚ի շաւիղս արդարութեան
և զբերան իմ աղօթիւք սաղմոսել քեզ
գոհութեամբ և օրհնութեամբ · զաչս իմ յորդա
բուղխ արտասուօք · և զհոտոտելիս իմ
հոտոտել զհոտ գիտութեան ՚ի կենս · զլսե
լիս իմ լսելով զձայնն աւետեաց որ ա
սէ · թողեալ լիցին քեզ ամենայն մեղք քո:

(Ղ՛Մ.Ն.)

Մ՚ինչև յե՞րբ անսաս տէր չար գործո-ղին. որ ո՛չ յագի խմով կորստեամբ. այլ հանապազ սկիզբն առնէ չարեաց. և՚ի բաց կորզեալ խափանէ զիս՚ի բա-րեաց և յառաքինութեանց. և հեռացու-ցանէ զիս ՚ի սրբութեանց. և՚ի յաւիտենից կենաց արտաքս հանէ զիս։ Խաւարե-ցուցանէ զլուսաւորութիւն աչացս. և ապականելով գերէ զմիտս իմ. և վա-րէ զիս ՚ի չար ծառայութիւն յանցանաց. և՚ի ձեռս անօրէն դահճացն մատնէ զիս. և տանի ՚ի տեղի չարչարանաց. և արկանէ ՚ի բանտ կապանաց մահու. կացուցանէ ՚ի մէջ խաւարասէր սպա-սաւորաց. և՚ի տառապանս մեղաց կապէ զիս. և արդ ես եղկելիս զինչ լի-նիցիմ. եթէ ոչ դու տէր օգնես ինձ։

(Ղ՛Մ.Օ.)

Տէ՛ր տէր զլալիս և զողբալիս. զպա-ղատելիս և զեղկելիս. ինձ ողորմեա՛ անօրինելոյս. և շնորհեա՛ ինձ յորդ-արտասուս ՚ի գիշերի, և զմշտնջենաւոր

հաց

հաց քոց յառաւօտի։ Բաց զխաւա-
րեալ աչս սրտի իմոյ՝ և բժշկեա զհի-
ւանդացեալ հոգւոյս իմ. ընկալ զդարձ
մեղաւորիս և մի՛ բարկանար բազմա
մեղիս Տէր իմ Յս. և քանզի անթիւ
ունիմ ըղձարիս՝ ջնջեա յինէն և
տուր ինձ զշնորհս բարեաց։

(ԽԱ.)

Համարձակիմ Տէր աղօթել առ քեզ. խնդրեմ և ոչ իմանամ. զօգտակարն հոգւոյս յայտնեա ինձ ողորմած Տէր զկամս բարիս. և տուր ինձ զպատուիրանս քո։ Զբարիս՝ զոր ոչ խնդրեմ և իմանամ Տէր ինձ տուր. և եթէ ոչ գործեմ զբարիս, բարի՛ արա ինձ Տէր. և եթէ ոչ խնդրեմ զողորմութի, ողորմութի շնորհեա ինձ Տէր. և զհեռացեալս առ քեզ կոչեա. և եթէ ոչ կամիմ, բռնաւորեա և՚ի քեզ կորզեա. և եթէ ոչ կամիմ, դարձո զիս. և եթէ ըմբռնիմ յումեքէ, զերծո զիս. եթէ յերկրաւորս զբաղեցայ՝ ի խորհուրդս հոգևորս զբաղեցո զիս. եթէ

այր

այսր և անդր գնալ ցնդիմ, մի՛ թո-
ղուր զիս մինչև ըմբռնեալ տարցես
՚ի տեղի յարկի փառաց քոց։

(ՃԼԸ)

Մի՛ հայիր տէր իմ յեղկելի սիրտս և՛ի զազրասէր մարմինս. զի հող եմ և մոխիր. սիրեմ զերկրաւորս և ոչ փափագիմ նայել յերկնայինսն. այլ միշտ հեշտանամ ՚ի չարիս. և ոչ տեսանեմ զանվախճան փառսն։ Ա՛յլ ոչ յիշեմ զառաջինն որք հարան զերանելիսն. այլ ՚ի տիղմն աշխարհիս թաւալիմ. և ոչ մաքրեալ վերանամ դասիլ ընդ-առաքելիսն։ Ա՛յլ զի մոռանամ զերկիւղ դատաստանին. և ոչ դողամ յահագին դատն տանջանացն՝ որ կայ պահել մեղաւորաց. և ես ծուլանամ անհոգ-լինելով ՚ի փրկութէ կենաց. շնորհեա՛ ինձ տէր սուգ և կոծ անհանգիստ. և
արտասուս ապաշաւանաց։

(ՃԼԹ)

Մի՛ յանդիմաներ զիս տէր յաւուրն մեծի ահեղին. և մի՛ յատենի հրա-

պա

պարսկին հացուցանէր զիս ամէնթալի·
և՚ի տեղի առանձնի մի՛ խայտանկէր զիս·
և մի՛ կշտամբեր յատեան դատաստանին·
և մի՛ թողուր ինձ զո՛չ գլխեմն լսել·
և զահաւոր բարբառն աղաբեկ՝ որ
առէ երթայք յինէն՚ի հուր գեհենին։
Նա՛ մի՛ լբեաց մերժեր ընդ վատ և ը̃
չար ծնոյլի·և՚ի ձեռն անօրէն կապողի
մի՛ մատներ զիս· և մի՛ տար կերակուր
որթանց թունաւորաց ՚ի մէջ բորբո
քեալ բոցոյ· և մի՛ արկաներ զիս ՚ի
խաւար սառնամանեացն տարտարոսին
Այլ փրկեա զիս ՚ի սաստիկ կայծա
կանց հրոյ·՚ի բոցեղէն գետոց արշա
ւանացն·՚ի սաստիկ լալագին և խիստ
ատամնաջանացն· և յողբոց տարակուսա
նաց·՚ի կափկափելոյ ատամանցն և՚ի
ապառնելի կսկծանաց·՚ի տոչորմանէ
խաւարային բոցոյն, և՚ի դըժնդակ
դառն աղէտից խորտակելոյն·՚ի բոցա
ծաւալ և՚ի շրջապատ հրոյն·և՚ի կող
կոզանձայն և յանդադադար վայոյն փըր
կեա և ազատեա զիս տէր։

Բազ

(ՃԺ)

Բազմացաւ Տէր անօրէնութիւն 'ի վե[ր] իմ, իբրեւ զբեռն աղի՛ կամ կապարի՝ բազու՛մ է ախտ 'ի հոգիս իմ։ և անխըտիր եմ 'ի մեղս մարմնոյ. և զանազան չարեօք լցեալ եմ։ Բայց այլ ինչ ունիմ վատթարագոյն՝ զանզղջումն մարմնոյ՝ որ քան զամ՝ չարիս է դառնանագոյն։ և զի յաղօթելն իմում ձանձրանամ. և 'ի սաղմոսելն ոչ իմանամ. 'ի խնդրել զերանութի պղերգանամ. և յերկիւղէ շնորհաց դատարկանամ. տկարանամ մարմնովս և արձան աղի սիրտ իմ լինի . և ոչ ծագէ 'ի ներս լոյսն անշիջանելի. և յաւուրն չարի ոչ ապրեալ դողամ։

(ՃԺԱ)

Շնորհեա՛ ինձ Տէր՝ երկիւղ սրբութե և ագոյ. և յորդորեա՛ առ իս աղբիւրս արտասուաց . Թեթևացո՛ զծանրութի բեռնից իմոց. և աճեցո՛ առ իս սէր աղօթս։ Փութացի՛ր Տէր և ե՛կ 'ի խնդիր մոլորելոյս . որ մերժեալ եմ 'ի

 վախ

ձայն կորստեան. վս զի խաւարեցայ ՚ի լուսոյ. և ՚ի սիրոյ պատուիրանաց քոց խափանեցայ. ՚ի չար թշնամւոյն յաղթեցայ՝ և նուաղեցայ յերկիւղէ քումմէ։ Տապալեցայ ՚ի չար խորհրդոց չարին՝ և ցամաքեցայ ՚ի շնորհաց արտասուաց սիրոյ քո. խաբեցայ յունայն բանից՝ և ՚ի լուսաւորութէ մտաց մոլորեցայ. աղտեղեցայ մեղօք՝ և զօր վախճանին մոռացայ։

(Ճ՛ԻԲ)

Տարակուսիմ անյոյս լինելով՝ որ ո՛չ գոյ հնար ապաշխարութե. զի մարմնովս տկարացայ՝ պակասեալ ՚ի զօրութէ, և ծերացեալ նուաղեցայ։ Սակայն ՚ի քեզ ապաւինիմ տր յս հասի՛ր յօգնութի ծանրաբեռնեալ ընկղմելոյս. և ազատեա զիս ՚ի չարեաց. որ ազատիչդ ես ՚ի յանցանաց։

(Ճ՛ԻԳ)

Ընկճեալ տէր պէտոյզն շաղփաղփեալ աղօթս իմ. որ կամ առաջի քո դատապարտեալ. սիրտ և ծոյլ ՚ի զգաստութէ.

մո

մոլորեալ եմ 'ի մտաց և յերկիւղէ ու-
նայնացեալ եմ։ Բերան իմ ոչ ընդ-
այլոյ բարբանջէ . աչք իմ պշնու . և
միտք իմ զբաղնու։ ոչ անզբօս աղօ-
թեմ . և ոչ սրտի մտօք խնդրեմ. ոչ
հաւատով առ քեզ գոչեմ . և ոչ եր
կիւղիւ կարդամ. ոչ արտասուօք հայ
ցեմ , և ոչ դողամ և սարսիմ վասն ա-
ւուրն պատասխանատուութեանց։
Ահա՛ արդ տէր՝ մի՛ անսար . այլ փու-
թապէս տուր կ յապաշխարութի և 'ի
բուժս մաքրութեան հրոյ սրբեալ և ազա
տեալ 'ի մեղաց։ Օծեա՛ ջերմամբ
եռացո՛ և 'ի յորդոր արտասուս և 'ի
պաղատանս և 'ի խնդրուածս . և տր-
պաորեա՛ յիս զառաջին լուսաւո-
րութեան կերպարանն։

(Ճ՛ԼԳ.)

Ողորմեա՛ տէր մեղաւորիս՝ յանցաւո-
րիս անթիւ բազմութ . և դարձո՛ յիս
ապաշխարութեան զգերիս վտարանդեալ.
և մո՛յծ զիս յարքունական փառսն։
Առաջնորդեա՛ ինձ զվերին ճանապարհն

զայլ առաքեզ. զի եթէ դու ոչ պատուի
նորոգեսցես ինձ ես ոչ կորուսից զայլ:
զի դու իսկ հրամայեցեր. եթէ ոչ որ
գայ առ իս՝ եթէ ոչ հայր իմ ձգեսցէ
զնա: Նա՛ արդ տէր իմ գթած՝ մի՛
մերժեր զմեղս իմ յաճախ լրբութեան՝
և զանց առներ 'ի ծառայէս քումմէ.
մի՛ թողուր զիս միայն 'ի նոյն չարիս՝
և 'ի կեանս չիս սպառիլ. այլ որպ՟
ընթացեալ զկնի ծառայի փախուցելոյ՝
այսպէս դարձուցանելով զիս թող
ցես զյանցանս իմ. և արասցես հա
ղորդս ընդ կամարարաց քոց:

(Ճ՛ԻԸ)

Դարձո՛ տէր զցասումն բարկութե
քո յինէն. որ մեղօք բազմօք իմովք
տրտմեցուցի զքեզ: Ողորմեա՛ ապս
տամբելոյս 'ի քէն. և զանհնարին
դիզեալ կոյտս մեղաց իմոց ցրուեա՛.
ընդ քաղցր լծոյ ծառայութե քո
բեւեռեա՛ զմիտս իմ:

(Ճ՛ԻԹ)

Պարգևեա՛ ինձ տէր յա՟ զլայլութիւն

դաւթի՝ և զողբումն երեմիայի. ընդ հառաչումն պետրոսի՝ և զյորդառատ վտակս արտասուաց կնոջն պոռնկին. զի նմանել լացից անդադար ՚ի տուընջեան և ՚ի գիշերի. զի արժանի եղէց սրբիլ ՚ի յաղտոյ և ՚ի թարախոյ. և յորդնալից վիրաց զերծանիլ. և ՚ի բազմաբեռն չարեաց թեթևանալ՝ և գտանիլ ընդ սբս քո։

(Ժ՛Բ.)

Ողորմեա ինձ տէր մի՛ յամենար. զի առանց քո վաստակեցոյ յիս՝ ոչ երբէք գործի բարի. և ոչ սերմանեալն յանդս հոգոյ իմոյ բուսանի. զի սերմն բանի քո որ յիս սերմանեցաւ՝ ՚ի չար թըշնամւոյն քաղեցաւ. և բուսեալն՝ ոմն ՚ի տապոյ չորացաւ. և ոմն ՚ի մէջ փըշոցն անկեալ հեղձեալ ցամաքեցաւ։ մշակելով քո յիս տէր՝ լծեա զերկուս աչս եզինց որ յիս՝ արտասուացոյց ձայնիւ պաղատիլ առ քեզ յորժամ. զի արժանի՛ գտայց ողորմութեան քում։

(Ժ՛Գ.)

Շնորհեա տէր զխաղաղութիւն եկեղեց-

ւոյ քում սրբոյ. եւ ամ՟ հաւատացելոց
թագաւորաց եւ իշխանաց՝ զօրաց եւ
փորձաւորաց ՚ի ճակատու պատերազ-
մաց՝ յաղթել անօրէն բռնաւորաց:

(ՃԻԹ)

Ողորմեա տր՟ առաջնորդաց եկեղեց-
ւոյ՝ հովուապետաց եւ վարդապետաց.
Երիցանց՝ սարկաւագաց՝ դպրաց՝ եւ
ամ՟ ուխտի մանկանց եկղ՟ցւոյ առ-
նել զերաւունս եւ զարդարութի՟ յամ՟
ժամ. հովուել զժողովուրդս քո. տուք
նիլ վս՟ հոգոց նց՟. ասելով ահաւասիկ
ես եւ մանկունք իմ զոր ետուր ցիս:

(ՃԼ)

Ողորմեա տր՟ յս՟ քս՟ կարօտելոց եւ
տր՟կուսելոց. որբոց եւ այրեաց. անձան-
կաց եւ տնանց հաւատացելոց. կենդա-
նեաց եւ ննջեցելոց. եւ որք ընծայա-
բերք են եկեղեցւոյ: Աղքատաց՝ կե-
րակրողաց՝ ողորմածից՝ երկիւղածից՝
եւ հիւանդաց. նաւորդ՟ց եւ ճանպր՟-
հորդաց. խոստովանողաց եւ ապաշխարո-
ղաց. եւ անդարձ մեղաւորաց. ողորմեա
տր՟ եւ դարձո զնս՟ յապաշխարութի՟:

(ԻԱ.)

Ողորմեա՛ տ՟ր եղբարց մերոց կրօնաւորաց. և միաբանից ձգնաւորաց. և որք յանձն առին զինքեանս յաղօթս մեր յիշել. ողորմեա՛ բարերար և ըստ իւրաքանչիւրոց պիտոյից: Բաշխեա՛ առատապէս զշնորհս հոգւոյդ ս՟բյ ՚ի վ՟ր ամենեցուն սոցա. և զարդարեա՛ և միացո՛ ՚ի սէր ած՟ութե՟ քո:

(ԻԲ.)

Աղաչեմ տ՟ր յս՟՝ և անկանիմ առաջի քո ս՟բ խաչին. բարեխօսութբ՟ մ՟ր զաղաչանս իմ ընկալ. և զխնդրուածս իմ կատարեա՛. և զօրութբ՟ սորա զօրացո՛ զիս ՚ի կոչմանս յոր կոչեցայ. և ՚ի պատուիրանս քո զոր ուսայ: Տո՛ւր ինձ տ՟ր զամ ՚ի զօրութ՟ի և ՚ի ժուժկալութ՟ի ՚ի զգաստութ՟ի և յառողջութ՟ի՝ լինել պահապան անձին իմոյ ՚ի տունջեան և ՚ի գիշերի և յամ ժամու. ՚ի ննջել և ՚ի յառնել. ՚ի գնալ և ՚ի դադարել. ՚ի գործս և ՚ի վաստակս. յաղօթել և ՚ի պահել. և զհաճոյս կամաց քոց կատարել:

Այս եղիցի ինձ բերդ ամուր և աշտարակ հզօր երեսաց թշնամւոյն. զարդարեա զիս սովաւ ՚ի զարդ հոգեղէնաց՝ և ՚ի լոյս անխափանալի։ Եւ յաւուրն ահեղի բարբառոյ գաբրիէլի՛ յերևիլ սրբոյ խաչիդ՝ լուսաւորեա զխաւարեալ հոգիս. վերանալ լուսով ընդ առաջ անմահ փեսայիդ. խառնիլ յերամս հայրապետաց. և ՚ի դասս մարտիրոսացն. և ՚ի գունդս հրեշտակաց։

(ՃԼԳ)

Բարեխօսութեամբ սրբուհւոյ Աստուածածնիդ և անարատ միշտ կուսիդ. և յովհաննու կարապետին. ստեփաննոսին առաջին մարտիրոսին. և սրբոյն գրիգորի լուսաւորչին. և ամենայն սրբոց վկայից քոց լուր ինձ եղկելւոյս։ Եւ գլորեալս ձեռնտու լեր. և մոլորեալս առաջնորդեա. և ՚ի խաւարէ հանցես զիս ՚ի լոյս. և հոգւոյ իմոյ ազատութիւն շնորհեա։ Հաստատեա ՚ի սէր քո. և բնակեա յերկիւղ քո։ զտաճար հոգւոյ իմոյ մաքրեա. և առ իս օթևանեա։

փակեմ զդուռն մեղաց իմոց. և պարսպեմ շուրջանակ յասոխէ իմմէ: Եւ 'ի մարդոյ չարէ և յանիրաւէ փրկեա և ազատեա զիս անքննու͞թ. և պարգևեա ինձ զանձառ երանու͞թի քո: Կենդանեաց մերոց ողորմեա. և զհոգիս ննջեցելոց մերոց պայծառացեալ լուսաւորեա:

(Ճ'ԼԳ)

Բարեխօս առ քեզ ունիմք զառաքեալսն և զմարգարէսն. և զամ͞ ս͞բ մարտիրոսսն. զհայրապետսն և զվարդապետսն: Լուր աղաչանաց ն͞ց և ազատեա զիս 'ի մեղաց իմոց. տնկեա յիս հոգի շնորհաց. և յորդորեա զիս բարիս գործել: 'ի ծուլնալն իմում բունաւորեա. խափանեա զիս 'ի չար գործոց՝ և սերմանեա յիս պտուղ բարեաց: Քաջալերեա զիս 'ի նեղու͞թ իմում: մխիթարեա 'ի վշտի. արժանի՛ արա զիս տէր իմ և ա͞ծ իմ յ͞ս ք͞ս՝ լինել քեզ խաչակից մինչև ցմահ. ո՛չ զի 'ի հեշտութեանց աշխարհիս

հրաժարիցիմ. և եղէց երանելեացն դասակից. և առաջանկին եղէց հաղորդ. և՚ի դրախտին վայելեցից զկենանս անմահս։

(Ճ՚Ի. Ն.)

Յաւուրն ՚ի վախճանի՝ հրեշտակ բարի խնձ առաքեա. և քաղցրութ̅ե աւանդել զհոգի իմ. ընդ ուղւոյ ճանապարհի առաջնորդեա. և զգազանն դարանակալ կործանեա. անցո՛ զիս անխռով ը̅ օդս խաւարայինս. և զերծո՛ ՚ի չար ժանից գազանին. ապրեցո՛ և աներկիւղ պահեա. և՚ի կայանս ս̅րբցն հանգո՛, սպասել և ակն ունել գալստեան քո։

(Ճ՚Ի. Օ.)

Յորժամ գաս յերկնից ահեղ փառօք և անթիւ դասիւք հրեշտակօք, զարհուրե̅լ դողան առ հասարակ տարերք ա̅մ՝ երկնայինք և երկրայինքս. յակնարկել քո զօրութ̅եդ՝ սարսին յահեղ փառաց անմահ թագաւորիդ և անճառ դ̅ատաստանիդ և աններելի պատուհասիդ։

(Ճ'Ժ,Ը.)

Յայնժամ աւուր և զիս ընկալ տ՟ր ընդ արդարս և ընդ կատարեալս քո․ և կարգաւորեա ընդ աջմէ դասուն․ և և պսակեա ընդ ս՟բս քո․ և շնորհեա ինձ զկեանս յաւիտենից․ և զանձառ բարիս քո պարգևեա ինձ․ և քեզ փառք արարողիդ և պարգևողիդ իմոյ բարեաց։

(Ճ'Ժ,Թ.)

Յիշեա տ՟ր զհոգիս ննջեցելոց մե_րոց յաւուր մեծի քում գալըս_տեանդ՝ յորժամ գաս յերկնից ան_ձառ փառօք․ ահեղ և սոսկալի զօրօք․ հրամանիւթ և հոգեղէն զաւարթնօք։ Ահաւոր հուր առաջի քո ընթացեալ տարածանի․ կիզէ զլերինս՝ և հալէ զբլուրս․ և զարարածս ա՟մ առ հա_սարակ տապալէ։ Յայնժամ աւուր ա_հեղին ողորմեա ինձ մարդասէր․ զի գին ս՟բ արեան քո եմ։ Յորժամ զաղբիւրս ցամաքեցուցանես՝ և ըզ

գնացս գետոց դադարեցուցանես․ զծովու ջրոյն զանբաւութի սպառեցուցանես․ զլուսաւորս խաւարեցուցանես․ փողն ահագին ընդ տիեզերս ա̃մ հնչէ․ և զմեռեալսն զա̃մ զարթուցանէ․ և զաշխարհս ա̃մ դողացուցանէ․ և արարածք ա̃մ յարուցեալ կան առաջի ա̃ծուե քո։ Յայնժամ դնես զդատողական աթոռ քո․ և ընդ քեզ բազմեցուցանես զերկոտասան առաքեալսն։ Ննջաւ դատաստանաւ դատես․ և յամենեցուն արդարութի պահանջես․ զկամաւորս քո պսակես՝ և զապստամբեալսն ՚ի ձախմէ կողման քո՝ պատժես․ և զարդարսն փառաւորես․ զմարտիրոսսն և զսուրբ վկայսն պսակես․ զիմաստուն ու̃ր կուսանսն զարդարես․ և յիմար կուսանացն զառագաստին դուռն փակես․ և՚ի փառացն և յերանութենցն հալածես։ զօդիսն քո ընտրես, և զայծիսն ՚ի քէն իբաց մերժես․ և՚ի գեհեանն ա-

ուա

ռաքես՝ ուր լոյսն է անչափ. և դառ-
նագոյն կսկծի ահեղ տանջանաց. և
հրեղինաց չար որթանց թիւնաւո-
րաց կտտողացն կրճումն ատամանց։

(ԼԹ.)

Որդ՝ գթած և լի յամենայն մար-
դասէր տ՟ր և բարերար փրկիչդ իմ
յ՟ս ք՟ս. և ողորմութ՟ քով գթասցիս
ի հոգիս ննջեցելոց մերոց՝ որք հա-
ւատով ի քեզ ննջեցին. զորս յարու-
ցեալ կացուսցես առաջի ահաւոր քո
մեծի դատաստանին՝ յայն տիեզե-
րական հրապարակին ահեղ։

Յորժամ յայտնելին գործք բարւոյ
և չարի անթաքչելի ի մէջ ատենին՝
յայնմ աւուր ահեղի թողութ՟ շնոր-
հեա յուսացելոց քոց. որք յանուն
քո ս՟բ ննջեցին յերկրի. զոր գնե-
ցեր պատուական արեամբդ քո։

Ջնջեա զձեռագիր ա՟մ մկրտելոցս
ի քեզ. և թող զպարտիս յանցա-
նաց ա՟մ հաւատացելոց. զկամայից

և

եւ զակամայից․ Ը̅ աջմէ քումմէ դա-
սեա՛․ եւ զերանականն զձայնն ’ի լսելիս
ա̅մ հաւատացելոց աւետարանեա՛ ա-
սելով․ եկա՛յք օրհնեալք հօր իմոյ՝
ժառանգեցէք զյաւիտենից բարութիւնս։

(Ղ՛Ս)

Տէրդ՝ տ̅ր իմ եւ ա̅ծ իմ յ̅ս ք̅ս՝ բա-
րերար ողորմած եւ մարդասէր՝ անո-
խակալ եւ անյիշաչար՝ ընկա՛լ զաղօթս
եւ զխնդրուածս իմ․ ո՛վ պաղատիմ
եւ հայցեմ ’ի քէն վ̅ս իմ եւ վ̅ս ա̅մ
հաւատացելոց․ մի՛ դարձուցաներ
զերեսս քո ’ի ծառայէս․ այլ խոնար-
հեա՛ յաղաչանս իմ․ եւ լո՛ւր ինձ մար-
դասէր․ եւ ցո՛յց ինձ զսովորական քո
մարդասիրութեանդ զողորմութիւն․ եւ խնայ-
եա՛ ’ի մեղուցեալ ծառայս քո։
Այլ կարգեա՛ զիս Ը̅ աջմէ դասուն․
եւ մի՛ կացուցաներ ’ի ձախմէ ընդ-
ուլսն՝ որք զայրացուցին զքեզ․ եւ մի՛
պահանջեր յինէն զանհամար պար-
տիս յանցանաց իմոց։ Այլ մի՛ դատա-

պար

պարտէր զմեղաւորս յայնժամ. և մի՛
յայտնեսցին ծածուկ գործք ամ-
բարշտութե̃ իմոյ յանցանաց յանաշխա
ատենին՝ հրեշտակացն տեսանողաց
և հրեշտակապետացն և ա̃մ սր̃բց քոց
սիրողաց. այլ յաղթեալ 'ի քումմէ
մարդասիրութե̃դ արասցես այցելութի̃
մեղուցեալ ծառայիս քո. և մի՛ ըստ
չար գործոց իմոց հատուսցես ինձ։
Այլ մի՛ հրամայեր կապեալ ոտիւք և
ձեռօք հանել 'ի խաւարն արտաքին.
ուր լալ աչաց է և կրճտել ատամանց.
այլ ըստ քում գթութե̃դ և բա-
րերարութե̃դ և անյիշաչարութե̃դ՝
ողորմեա ինձ բազմամեղիս։
Յայնմ աւուր զերծո՛ զիս յամօթոյն
յաւիտենից. և փրկեա՛ զիս յանվախ-
ճան տանջանացն. ապրեցո՛ զիս յան-
ներելի պատուհասիցն՝ և բա՛ց ինձ
զդուռն ողորմութե̃ քո. և մի՛ փակեր
զդուռն արքայութեան տ̃ր իմ տ̃ր՝
ա̃ծ իմ ա̃ծ յ̃ս ք̃ս։

Արժանի՛ արա զիս զանարժանս յա-
ւուրն յայնմիկ երանութեանց և անա-
պականութեան պարգևաց լուսոյ. և
անապատ յաւիտենից ուրախութեանց.
և բարեաց հատուցմանց սրբոցն և ար-
դարոցն. և զփառս երանելեացն վայե-
լել միշտ: Ով մեծ արժանապէս
յառագաստ անմահ փեսայիդ. և ժա-
ռանգեցից զանապատ բարիսն ընդ
ամենայն սրբս քո՝ մաքուր և յստակ և սրբ
սրտիւ՝ համարձակ երեսօք: Անհատ
տեսից զքեզ ընդ հրեշտակս. և ընդ
սուրբ սիրողս վայելեցից զանհատ զանձա-
ռելին և զանեզր լոյս Երրորդութեանդ՝
գոհանալով: և զուգահաւասար ա-
ռասցես ընդ սուրբս քո յօրհնաբանութիւն
միշտ արժանապէս. հանապազ ածային
անստուէր լուսով քո պայծառացօ:
Այլ անդադար երգով փառաւորե-
ցից զամենասուրբ Երրորդութիւնդ.
այժմ և յաւիտեանս յա-
ւիտենից Ամէն:

Տէր

Նորին դարձեալ Աղօթք սրբոյն Եփրեմի Ասացեալ առ Տէր Աստուած։

Բ

Տէր զօրութեանց՝ աղաչեմ զքո բարերարութիւնդ․ ժտեմ և հայցեմ ՚ի քէն․ տուր ինձ տապան ապրեցուցիչ որպէս Նոյին․ ապրեցուցիչ ինձ ՚ի հրեղէն ծովէն և յանդնդային հրահոսանցն․ յանշէջ արգելանէն և յանհընարին վտանգիցն։ Զի դու ես Տէր Աստուած՝ որ զլանդ Աստուածային ծածկեցեր և ՚ի ծառայական կերպս իջեր վասն իմ․ զլեղի ՚ի քիմս առեր և ապտակ ՚ի ծնօտըս ընկալար։ Արդ այժմ աղաչեմ զքեզ՝ ազատեա զիս ՚ի դառն ծառայութենէն սատանայի․ զի յորժամ զձեռս իմ ՚ի վեր ունելով աղօթեմ, անօրէն սատանայ խաբէ և ունայն հանէ զիս ՚ի յաղօթից իմոց։ Տուր ինձ Աստուած բերդ ամուր․ և կորզեա զիս յառիւծոյն որ հանապազ կամի կլանել զիս։

Զի ընդ պիտանիան փառաւորեցից ՚ի բարձունս զՀայր և զՈրդի և զսուրբ Հոգին. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ամէն։

Նորին աղօթք սրբոյն Եփրեմի. պէս պէս Հայցուածովք.

Գ.

Տէր յ՜ս ք՜ս երկնի և երկրի. իշխան կենաց և մահու. դատաւոր կենդանեաց և մեռելոց։ Ք՜ս ա՜ծ յոյս և ապաւէն հոգւոյս իմոյ՝ քեզ խոնարհեցուցանեմ զերկրպագութիւն և մատուցանեմ զփառաբանութիւն մաղթանաց։ Լո՛ւր պարգևիչ հայցուածոց իմոց՝ որ միայն ես առանց մեղաց. որ միայն ես ս՜բ և ՚ի ս՜բս հանգուցեալ. որ միայն ես գթած և ողորմած։

Ողորմեա՛ ինձ ա՜ծ ը՜ս մեծի ողորմութեան քում. և ըստ բազում գթութեան քում քաւեա՛ զանօրէնութիւնս իմ։

Մտերմիկ իմ ողորմեա ինձ և օրհնեա զիս. երևեցո զերեսս քո առ իս և հաշտեա ընդ իս։ Մերձեցուցիչ իմ դարձ առ իս և երևեցո զերեսս քո և լիցեա զիս յարքայութեան քում։ Դարձ առ իս Աստուած փրկիչ իմ. և դարձո զսրտմտութիւնս քո յինէն։

Մի՛ յաւիտեան բարկանար ինձ. և մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն։ Մի՛ բարկութեամբ քո խրատեր զիս. և մի՛ սրտմտութեամբ քում յանդիմաներ զիս։ Մի՛ յաւիտեան բարկանար ինձ. և մի՛ յիշեր զչարիս իմ. և մի՛ պարտաւորեր զիս ըստ իմում անօրէնութեանս։ Մի՛ իսպառ բարկանար ինձ. և մի՛ յաւիտեան պահեր ոխս։

Մի՛ ըստ մեղաց իմոց առներ. և մի՛ ըստ անօրէնութեանս իմում հատուցաներ ինձ։ Մի՛ ընկենուր զիս յերեսաց քոց. և մի՛ խնդրեր զգիր յանցանաց իմոց. և մի՛ դատապարտեր զիս։ զի ես ինձէն գիտեմ որ անուղղայ եմ և յանցաւոր

Ի

'ի մանկութենէ. և անպատասխանի եմ յամին:
Այլ դու դատաւո՛ր հզօր և անոխա-
կալ. որ զյանցանս Թողեր անառակ
որդւոյն՝ Թո՛ղ և ինձ զպարտիս մե-
ղուցեալ և անօրինեալ քո ծառայիս:
Քանզի քո առատ բարերարութիդ
յայնժամ երևեսցի, յորժամ ինձ ողոր-
միս. որ չե՛մ արժանի ողորմութեան քում,
յորժամ յիս ցուցանես զերկայնմտութիւն
քո. որ արժանի եմ բիւրուց տան-
ջանաց. զի զամենայն ա՛ւուրս իմ անառա-
կութեամբ անցուցի և ո՛չ կացի
'ի հրամանի քում:
Արդ քաղցրեցիր ինձ բա՛րի և քաղցր
Թագաւո՛ր. և հաշտեա՛ց ընդ բազում
մեղիս. և մի՛ դարձուցաներ զերեսս
քո յինէն. և մի՛ խոտորիր բարկութ
'ի ծառայէ քումմէ:
Մի՛ հայիր յանհնազանդութիւնս իմ և
'ի պղերգութիս: Մի՛ անարգեր զիս
և մի՛ Թողուր զիս. և մի՛ ընդ վայր
հարկաներ զիս: զի Թէպէտ ես զառա

ճար հոգւոյդ մեղօք ապականեցի խմով
ծուլութեամբս և անառակ գնացիւքս,
այլ դու գթա՛ յիս առեղծիչ իմ ողոր
մած և անյիշաչար. և մի՛ ապականեր
զհոգի իմ գեհեննաժառանգ մեղ-
մամբ յաւիտենականաւ:

Այլ գթացեալ մարդասիրապէս՝ եր
կայնամիտ լեր առ իս. և ներեա՛ յան
ցանաց իմոց: Այլ շնորհեա՛ ինձ ժա
մանակ ապաշխարութե̃ և զղջման ար
տասուաց. և տո՛ւր իմաստութի̃ւ խոր
հիլ զօրէնս քո ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի.
գործել զբարի և առնել զարդարու
թիւն առաջի երեսաց քոց:

Համբառնամ առ քեզ տ̃ր զաչս իմ
բոլորով սրտիւ իմով. կարդամ առ
քեզ ք̃ս ա̃ծ միածին որդի ա̃յ՝ կեր
պարան անեղին և համագոյ ս̃բ հո-
գոյն: Որ յաղթե̃լ ՚ի մարդասիրութե̃դ
քումմէ, կամաւ խոնարհեցար յան
ձառ փառացդ և առեր զծառայի կեր
պարանս. և անպարտականդ՝ յաղագս

դատաստանաւն մերոյ համբերեցեր մին-
չեւ զչարաչարինս խաչի և մահու յանձն
առեր վասն փրկութեան ստեղծուածոց քոց:
Տէր՝ որ զայսպիսի սէր ունիս առ
ազգս մարդկան՝ և կամիս զի ամենայն
մարդ կեցցէ և ՚ի գիտութիւն ճշմարտութեան
եկեսցէ, գթա՛ և լի՛ս ՚ի բազմամեղս
գթած և մարդասէր տէր. և կամեցա՛յ
ընդ իմ փրկութիւն և արա՛ ինձ ողոր-
մութիւն եղկելոյս և թշուառականիս.
որ առաւել վիրաւորեալ եմ և ողոր-
մելի քան զամենայն մարդիկ: Ոչի ո՛չ և
մի օր սիրեցի զքեզ ՚ի բոլոր սրտէ
իմմէ. և ո՛չ մի ժամ յամենայն զօրութենէ իմ-
մէ պահեցի զպատուիրանս քո. այլ
ողերգութեամբ և զբօսանօք անցուցի
զաւուրս իմ. և աղտեղի խորհրդովք
անցուցի զամենայն կեանս իմ: Աւուրք իմ
պակասեցան և անօրէնութիւնք իմ բարձ-
րացան. և ո՛չ գոյ ինձ յոյս փրկութեան և
տեղի ապաւինի. բայց միայն յուսա-
ցեալ եմ ՚ի քո բարերարութիւնդ, և ապա-
ւինեալ յառատ ողորմութիւնդ,

Եւ արդ՝ անկեալ բղխմամբ ար-
տասուաց աղաչեմ զքեզ. պաղատիմ
մինչև եմ կորուսեալ. և մինչև է
ժամանակ դարձի իմոյ հասեալ. շնոր-
հեա՛ ինձ ապաշխարութիւն. և յառաջ քան
զվախճան արձակեա՛ զիս ՚ի կապանաց
մեղաց իմոց. և անտես արա զան-
թիւ անօրէնութիւնս իմ:

Որ ամենայն բարութեանց ես տէր. և իշխանդ
ես թողուլ զմեղս՝ ծածկեա՛ զամենայն
անօրէնութիւնս իմ քոյով մեծութեամբդ.
և մխիթարեա՛ զվշտանկեալ և զտա-
րակուսեալ հոգի իմ: Եւ արժանա-
ւորեա՛ զիս յայսմ հետէ ըստ կամաց
քոց քաղաքավարել զայլ ևս պան-
դխտութեան իմոյ ժամանակս. եթէ
չկամիմ, բռնադատեա՛ զիս. և մի՛
թողուր ՚ի կամս անձին իմոյ. մինչև
տարեալ հասուցես յօթևանս ար-
քայութեանդ երկնից:

Լուր տէր աղօթից անարժան ծա-
ռայիս քո. և պաղատանաց իմոց

ան

ունկնդիր։ Որ ասացեր թէ՝ հայցե
ցէք և գտջիք. բախեցէք և բացցի
ձեզ։ Ահա՛ այժմ բա՛ց ինձ տէր զդրունս
ողորմութեան՝ որ ողբալով կարդամ առ
քեզ. և մի՛ անտես առներ զաղաչանս
մեղուցելոյ անձին իմոյ։ որ ոչ եկիր
կոչել զարդարս. այլ՝ զմեղաւորս
յապաշխարութիւն։

Որդի՝ խոնարհեալ անձամբ, բեկեալ
սրտիւ, և ամօթալից երեսօք, անկա
նիմ առաջի քո. չեմ արժանի կոչիլ
որդի քո. վասն ապականեալ վարուց
իմոց. և ոչ անուանել զանուն քո՝
զարշ և աղտեղի բերանով իմով։

Այլ համարձակիմ ՚ի գթութիւն քո. զի
գիտեմ զքեզ քաղցր և անոխակալ՝
բազմախնամ և երկայնամիտ առ ա
րարածս քո. և յաղագս այսորիկ ժը
տելով պաղատիմ առ քեզ։ Ահա յառաջ
քան զդնել ատենին աղաչեմ. և նախ
քան զփակել դրանն ապաշխարութեան
և հատանել անդարձ վճռին՝ զարտա

սուս

սուս իմ արկանեմ առաջի անոխակալ
գթութեանդ քո ո՛ղորմած Տէր․ երկայ-
նամիտ քաղցր և անյիշաչար։
Մի՛ ընդ քանքարաթաղոյցն դատա-
պարտեր զիս․ և մի՛ ընդ յիմար կուսանան
փակեր ինձ զդուռն արքայութեան քո։
Մի՛ ընդ չար և վատ ծառայիցն զիս
ընկեցեր․ և մի՛ ընդ հերձուածողսն
դներ զբաժին իմ։
Մի՛ ընդ պոռնիկսն և ընդ չարա-
գործսն կորուսաներ զիս․ և մի՛ ընդ
ախտաւորսն և ընդ շաղախեալսն հո-
գւով հաներ զիս ի կենաց։
Բայց զերծո՛ զիս յանզերծ տանջանացն
և ապրեցո՛ յանհանգիստ ալէկոծու-
թեանցն։ Փրկեա՛ անմահ ի մահո-
ճանէ․ և ազատեա՛ ի յաւիտենական
ամօթոյն․ զերծո՛ ի միշտ լալոյն և
հանապազորդ ողբալոյն։
Մի՛ մերժեր զիս ի քո դասուցն․
և մի՛ տարագիր առներ յերանաւէտ
կենացն։ Մի՛ անբաժին հաներ զիս
ի

'ի հայրենի ժառանգութենն . և մի'
զրկեր զիս յերկնաւոր հարսանեացն:
Մի՛ կարօտ պահեր զիս 'ի քո անձա
ռելի տեսութենդ . այլ շնորհեա ինձ
ընդ արժանաւորսն, և ընդ կատարել
ոգիսն , վերանալ լուսեղէն ամպօք
ընդ առաջ քո յօդս . և պարզ երես
և աչալրջութբ կալ առաջի քո :
Այ վն քո փառաւորեալ հզօր և
ահեղ Թագաւորութեդ , մի' մատներ
'ի դատաստան ընդ ծառայիս քո .
և մի' հատուցաներ ինձ ըստ իմում
անօրէնութես . և մի' ամաչեցուցաներ
զիս առաջի անթիւ և ահաւոր բա
նակաց քոց : Այլ ողորմեա ինձ
զի ոչ ոք է հակառակ քեզ . և պար
գևեա ինձ զարքայութիւնդ :
Ընդ սրբս քո դասեա և ընդ արդարսն
պսակեա . ընդ սիրելիս քո օրհնեա և
ընդ կամարարս քո կամաց քոց 'ի յա
րագուարձ ուրախութեան ուրախացո:
Եւ առատապարգև փառօքդ փա
ռա

ռաւորեա՛ զիս տէր ՚ի լուսեղէն ե-
րամս արդարոց՝ ընդ նոսին հանգ-
չել ՚ի վերինդ երուսաղէմ յանսա-
ռէք եւ յանծակեաց ուրախութիւնդ։
Զի ընդ նոսին համաձայնեալ փա-
ռաւորեցից զամենասուրբ Երրորդու-
թիւնդ․ այժմ եւ միշտ եւ յա-
ւիտեանս յաւիտենից
ամէն ։

Աղօթք յորժամ յորոգայթ անկանի ոք․ Ասացեալ սրբոյն Գրիգորի մերոյ լուսաւորչին։

Դ․

Օրհնեալ է մարդասիրու-
թիւնդ քո տէր իմ եւ փր-
կիչ յս քս ընդէ՞ր լքա-
նես զիս․ դու միայն ես առանց մե-
ղաց․ եւ անուն քո զանոխակալութի եւ
զմարդասիրութի ցուցանէ․ գթա յիս՝
վս զի դու ես միայն մարդասէր։
Եւ

Ապրեցո՛ զիս զանկեալս ՚ի մեղս. զի
դու միա՛յն ես առանց մեղաց։
Հա՛ն զիս ՚ի տղմոյ անօրէնութ՟ե իմոյ
զի ընկղմեցայ յամ̂ խտեանս յամ̂ տնից։
Փրկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց իմոց.
քանզի ահա՛ իբրև զառիւծ գոչէ և
մռընչէ կամելով կլանել զիս։
Արդ տ՟ր իմ փոյլատակեա՛ զիայլս
տակմանս քո. և կործանեա՛ զզօրու-
թ՟ի նց. երկիցեն և խամ̂արեսցին յե-
րեսաց քոց. քանզի անկա՛ր է և ո՛չ
ունի զօրութ՟ի կալ առաջի քո տ՟ր. և
ո՛չ առաջի երեսաց սիրողաց քոց։
Տեսանէ զզօրութ՟ի նշ՟նի խաչի քո տ՟ր
և զարհուրի. և ամաչելով իբրև հեռա-
նայ յայնցանէ որ կարդան առ քեզ։
Այժմ տ՟ր կեցո՛ և ապրեցո՛ զիս.
վ՟ն զի ՚ի քեզ ապաւ̂ինեցայ. հա՛ն ՚ի
ներքուստ զանձն իմ. զի մի՛ խայտա-
կորուսցէ զիս նենգաւ̂որն որ մար-
տնչի ընդ իս ծածուկ հնարիւք։
Որ խորհրդոց ես տ՟ր՝ և քննես զս
սիրտս և զերիկամունս՝ սրբեա՛ զս

սիրտ

սիրտ իմ և զխորհուրդս 'ի զազրէ և 'ի պղծ խորհրդոց · զի մի' իսպառ կորայց 'ի յաւիտենական կորուստն:

Որ կարող ես ամի, ողորմեա ինձ ած իմ · տուր շնորհ արտասուաց մեղուցեալ հոգւոյս · ոպ զի լուացից զբազմութի մեղացս · զի ապրեցայց 'ի ձեռաց անողորմ հրեշտակաց որ արկանեն զամբարիշտսն 'ի հուր գեհենին

Երանի թէ լայի հանապազ աղաչելով զքեզ ա'ծ՝ զի մի' անարժան գըտայց 'ի ժամուն յորժամ գայցես և մի' լուայց զահաւոր զձայնն զայն, թէ երթ 'ի բաց մշակք անիրաւութե ոչ գիտեմ ուստի էք:

Ով բարձրեալ միայն առանց մեղաց · շնորհեա ինձ մեղաւորիս յաւուր յայնմիկ զբազում գթութի քո · զի մի' յայտնեսցին ծածուկ ամբարշտութիւնք իմ առաջի տեսողաց հրեշտակաց և հրեշտակապետաց՝ մարգարէից առաքելոց և արդարոց սրբոց:

Տէ՛ր ապրեցո՛ զիս զամենայնիւրս շնորհօք ողորմութեան քո։ Ընկա՛լ զիս 'ի դրախտն փափկութեան ընդ կատարեալ արդարսն։ Ընկա՛լ զաղօթս մեղուցեալ ծառայիս քո բարեխօսութեամբ սրբոցն որք հաճոյ եղեն քեզ Յիսուս Քրիստոս Տէրդ մեր։ Եւ քեզ ընդ Հօր և սուրբ Հոգւոյդ փառք յաւիտեանս յաւիտենից ամէն։

Նորին աղօթք սրբոյն Գրիգորի մերոյ լուսաւորչին

Ա

Աղաչեմ զքեզ փրկիչ աշխարհի Քրիստոս · հայեա՛ց յիս և ողորմեա՛ ինձ · փրկեա՛ զիս 'ի բազմութենէ անօրէնութեան իմոյ · քանզի անարգեցի զանուն բարձրեալ զոր արարեր յիս 'ի մանկութենէ իմմէ ։ Զիս զախմարս՝ զտգէտս և զանիմաստս՝ արարեր անօթ լի՛ գիտութեամբ· յաճախեցաց յիս շնորհն քո՝ և լցոյց զքաղց իմ և զծարաւ իմ · զովացոյց և

և լուսաւորեաց զխաւարեալ միտս
իմ. և ժողովեաց 'ի մոլորուէ զխոր
հուրդս իմ, և ելից 'ի ծոց իմ:

Այժմ երկրպագանեմ և աղաչեմ,
անկանիմ և հայցեմ խոստովանելով
զքումդ բարերարուէդ. կատարեա՛
յիս զխոստումն շնորհի քո և պահեա՛
զիս 'ի գանձի քում. զի դարձեալ
տացես ինձ յաւուրն յայնմիկ:

Մի՛ բարկանար ինձ մա՛րդասէր.
զի ոչ հանդուրժեմ սպառնալեաց
քոց. յաղագս այսորիկ աղաչեմ ժպ
տելով՝ զի առաւել քան զչափն յա
ճախեաց յիս. վն զի լեզու իմ տկա
րացաւ ոչ կարելով խօսել զշնորհս
քումդ: հիացան և միտք իմ ոչ բե
րելով զբազմութի ալեաց նորա:

Կե՛րպարան և ճառագայթ օրհնելոյ
հօրդ՝ դադարեցո՛ ալիս 'ի հոսանաց
նորա. զի լեբրև զհուր բորբոքեալ
բոցակիզէ զերիկամունս իմ և
զսիրտ իմ: Անդր դարձեալ պար

գև

գեղեալ լինձ զնա և կեցո զիս յաղքոյ
ութեան քում . մի՛ մերժեր զանօրէ-
նութիս իմ . յանդգնիմ՝ հայցեմ տուր
ինձ զխնդրուածս իմ. և արա օթևանս
օրհնել հարթ քո յաւուր յայտնութեն:
Շնորհեա ինձ Քս զհայցուածս իմ.
զի դու միայն ես տուօղ կենաց իմոց:

Եւ քեզ փառք յաւիտեանս
յաւիտենից
Ամէն:

Սրբոյն Աթանասի Եպ՛ սրբոյն արբայ Եփրեմի
Ասացեալ Խոստովանութի: 34:

Եւ արդ՝ հրաժարեմ 'ի սա
տանայէ՛ և յամ խաբէութէ
նր, 'ի պաշտօնէ նր 'ի գնացից
նր. և 'ի պաշտօնէից նր և 'ի հրեշտակաց
նր. եկեալ առաջի սբ եկեղեցւոյ՝ խոս
տովանիմ և հաւատամ զհայր անսկիզբն՝
զորդին միածին ծնունդ 'ի հօրէ,
և զսուրբ հոգին բղխումն 'ի հօրէ:
երեք անձամբ և մի՛ բնութբ և մի՛
ած

աստուածութեան, անշփոթ միաւորութեան:

Վասն զանձառ տնօրէնութեան մարդացելոյ Բանին Աստուծոյ:

Վասն արդ՝ ես գերիս և արտասուելիս և որքան բան զօրէ դարովելիս՝ մեղայ ամենասուրբ երրորդութեան հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ: մեղայ և սրբուհւոյ աստուածածնին և սրբոց հրեշտակաց և ամենայն ընտրելոց սրբոց դասուց, մեղայ և սուրբ մարմնոյն քո և պաշտելի արեանն: յիմանալիսն և ի զգալիս, անդէպ մտածութեամբ աներևոյթ սխալանօք. անձառ խաւարային այլանդակ խորհրդով: Մեղայ մեղայ և հոգւովս և մարմնովս և մտօքս՝ և բանիւ՝ և գործով՝ և գիտութեամբ և անգիտութեամբ կամաւ և ակամայ:

Վասն ամենայն մարմնովս, յկե զօդուածովքս, երկոտասան անդամօքս, ե զգայութեամբքս: Աչօքս յարատ հայելով, և զամենայն գեղեցկութիւն նկարացն զննելով, և զվատթարան տեսանելով: Ականջօքս՝ չարէն

ուն

ունկնդնելով. և ա՟մ քաղցրաձայնութե՟ն:
Հոտոտելեօքս՝ զմեղաց հոտն առնլով
և զի՟մ անուշահոտութիւնս:
Բերանովս՝ զհամագամ քաղցրու-
թիւնսն ճաշակելով, և զխաւունակ և
զանմբան անգիտութե՟: Ձեռօքս բա-
զում մեղս շօշափելով: Ոտօքս յան
պատշաճ տեղիս գնալով: Մեղայ ա՟յ
մեղայ և վեց շարժմամբս ՚ի վեր հը-
պարտութե՟, ՚ի վայր տրտմութե՟:
Յառաջ յանդգնութե՟, յետուստ
սրտմտութե՟: Յաջ հոգեկան մեղօք,
ձախ՝ մարմնական մեղօք:
Մեղայ և տասն պատգամացն ա՟յ՝
յանձնեկանին և հրամայականին:
զանձնառականն չեմ կատարեալ, և
զհրամայականն եմ արարեալ:
Մեղուցեալ եմ ա՟յ և հոգևորական
կրիւքս, հարկի զգայութե՟ս և մօրքս:
և ա՟մ շփոթմանց հետևելով, և ամբո-
խելով զիս ՚ի յա՟ծահաճոյ հանդար-
տութենէն հեռացեալ եմ:

Եւ այսպէս խաւարամած լինելով
է մահու չափ մեղօք մոլորեալ եմ:
Հպարտութբ, ամբարտաւանութբ,
ամբարհաւաճութբ, գոռոզութբ, ան‿
փառութբ, փառասիրութբ, պատուա‿
սիրութբ, զգեստասիրութբ, պճնելով,
անձնահաճելով, կեղծաւորելով,
սուտ առաքինի ձեւանալով, զաղօթս
՚ի ցոյցս մարդկան առնելով անարժա
նութբ յեկեղեցի մտանելով ՚ի խաչ
և ՚ի բուրվառ և յաւետարան մեր‿
ձենալով, և կարդալով:

Մեղայ այ և թիւր խոստովանելով,
և զմեղս պատճառելով, խեթիւ և
ատելութբ և անմաքուր վարուք և
անմբ հոգւով զքս պատարագելով.
զմծ հայր հայհոյելով, զորդին այ
արհամարհելով, և զսբ հոգին թշնա
մանելով, և զանբարկանալին ած ՚ի
բարկութիւն շարժելով ՚ի վր այի և
մարդկան: Ահ որ յերևելիս ածա‿
պաշտ և աղօթօղ և պահեցօղ, և

՚ի

՚ի ծածուկ թերեհաւատ և ծոյլ, և յա̃մ բարեաց ունայն։ Երևելիս կուսան, և՚ի ծածուկ վավաշոտ։ Երևելիս ժիր, և՚ի ծածուկ թոյլ։ Երևելիս ս̃բ, և՚ի ծածուկ պիղծ։ Երևելիս պարկեշտ՝ և՚ի ծածուկ ագահ։ Երևելիս ողորմած, և՚ի ծածուկ անողորմ։ Երևելիս աղքատասէր՝ և՚ի ծածուկ աղքատատեաց։ Երևելիս առաքինի, և՚ի ծածուկ պղերգ։ Երևելիս գովելի, և՚ի ծածուկ պարսաւելի։

Արդ՝ զորս ասացից և կամ զո՞րս թուեցից. երբ ո՛չ եզր կայ և ո՛չ թիւ։ Մեղուցեալ եմ կարգիս զանձս ք̃է արդարս հ̃մրելով. և զայլս քամահելով։ Զտօնս ս̃եց ո՛չ մեծարելով։ և հայհոյութ̃բ մեղուցեալ եմ ա̃յ։ զանուն միայն ունիմ ք̃հնայի և ո՛չ զգործն, զօրինակն ունիմ և ո՛չ զճշմարտութի̃ն. քանզի ա̃մ անպատրաստութ̃բ. և անկարգութ̃բ կալով զմահուան օրն և զա

Նաչառ դատաստանին այ եւ զդժոխոց
ա՛հն եւ զարքայութե սէրն մոռացայ ·
կամնապաշտելով· հակառակելով, ան֊
հնազանդ լինելով։ ՚ի հեզութե եւ ՚ի
խոնարհութե փախչելով։ ըզծերսն
չպատուելով։ ըզծնօղսն չխրտելով։
ստահակութբ շրջելով, մեղուցել եմ։
Մեղայ այ եւ բարկացողութբ, ցաս֊
մամբ, սրտմտութբ, գազանաբար
յարձակելով, եւ զեղբարս խածանե֊
լով կագ եւ կռիւ առնելով, եւ յիշոցք
տալով, ՚ի չար կարծիս դատելով·
խռով կալով, ոխ հաշտութի առնե֊
լով։ եւ զհոգիս իմ կորուսանելով,
եւ բարս գազանի ունելով, եւ զանբան
անասունս անխնայ հարկանելով։ ՚ի
մարդկան սիրոյն օտարելով, պառակ֊
տումն առնելով, բանսարկելով, խառ֊
դախելով, խորամանկելով, երկմտե֊
լով, թերահաւատելով։ բազում տր֊
տունջ եւ նզովք հանելով։ զուր եւ
անիրաւ զրպարտելով։ քրթմնջելով,
շոգմոգելով։

Մեղայ մեղայ մեղայ, և նախանձ ունելով։ մախալով, դիմադարձելով, ոխակալութեամբ։ ատելութեամբ քինահաձութեամբ, չարութեամբ, նենգելով, քամահելով, զչարելով, սուտ մատնելով, բանսարկելով, արհամարհելով։ և զառաջնորդս եկեղեցւոյ և զվարդապետս, և զծերս՝ և զտղայս, և զայլոց խրատն սուտ առնելով, և զիմ սուտն խրատ։ զայլոց փոքր մեղքն մեծ համարելով, և զիմ բազում ծածկելով։ զայլոց շիւղն գերան կարծելով, և զիմ գերանն շիւղ։ զայլոց բարին չար ասելով, և զիմ չարն բարի՛, զայլոց լոյսն խաւար տեսանելով, և զիմ խաւարն լոյս։ զայլոց առաքինութիւն մարդահաճութիւն դատելով։ և զիմ մարդահաճութիւնս առաքինութիւն։ և յանդուգն լինելով ՚ի մէջ բանից անկանելով, լրբելով։ ՚ի խրատուց երես դարձուցանելով՝ և առջի ծերոց լռութեամբ ո՛չ կալով. և հրամանաց

և բանից նոցա՝ ոչ լսելով։ Ուխտ դը-նելով և ոչ կատարելով։ և անյու-սութեամբ ՚ի խորս տրտմութեան անկանե-լով զպատուիրանս Աստուծոյ արհամարհե-լով։ Սուրբ գրոց ունկն չդնելով։ ՚ի սուրբ հրեշտակէն իմմէ չակնածելով։ և՚ի բարեաց Թափուր լինելով։ ընդ-չարին խնդալով։ զբարեկամին ատե-լով։ զԹշնամեաց չսիրելով, զատե-

լին Աստուծոյ չատելով։

Ո՞րԹէ զորքանութիւն մեղաց կարացից յայտ բերել՝ որ բազում են քան զա-ւազ ծովու։ քանզի մեղուցեալ եմ Աստուծոյ և ագահութեամբ։ արծաթ սիրութեամբ. խաբելով։ աւելի առնլով և պակաս տալով։ վաճառասիրելով։ կծծելով։ զաղտ գողանալով։ յայտնի յափշտա-կելով, և զրկելով։ Աւելի ատանա-լով, աղքատին չողորմելով, առ օ-տարին չգԹալով։ զեղբարս չսիրե-լով, զկարօտեալսն չդարմանելով, ըզհիւանդն չտեսանելով, տկարին

չպատուա̂որելով։ զաղքատս արհա-
մարհելով, զհարուստն գովելով, կա-
ջողելոցն ծառայելով, ունևորացն
սուտ հաճոյս առնելով, աչառելով,
և մարդահաճոյ լինելով։ Սուտ եր-
դնելով, և զանձն ՚ի բարկութիւն
շարժելով։

Մեղայ մեղայ և քան զհող երկրի
ծանրագոյն մեղայ, քանզի մեղայ
ա̄յ, և Որկրամոլութ. ՚ի կերակուրս
և ըմպելիս՝ ցանկանալով։ ա̂ելի
առնլով՝ և անյագ ուտելով, զորո-
վայնս խճողելով։ առանց ժամու և
ժամ արձակի ճաշակելով. զպահսն
արհամարհելով, առանց մեծի հիւա̂ն-
դութ̄ե զգինին սիրելով. զմարմնոյս
դարմանն հոգալով. զորովայնս պաշ-
տելով, և խաչին քո թշնամի անուա̂-
նելով, և լուսա̂որչին կանոնաց սեղ-
րես լինելով։ Մեղուցեալ եմ իմ
ո̄ք կարգիս, ծուլութ., և հեղգութ.,
անժուժկալ լինելով։ տգիտանալով

զու

զուսումն ատելով: դատարկ կենա-
լով, զիւր գիրս ոչ կարդալով, քնով
դանդաղելով, և'ի ժամերն ծանրանա-
նալով, արթուն ոչ կալով, և պատմութե-
անց միտ ոչ դնելով: բազմախօսութիւն
առնելով: սաղմոսի ականջ ոչ դնելով
և կամ ձեռագործով, յապաղելով·
յօրանջելով· ձգտելով· ձանձրանալով:
և յոյժ ոչ երկնչելով: 'ի հրապարակ
նստելով՝ շատախօս լինելով, 'ի թա-
տերս և'ի ծաղրս լկտեաց հեշտանա-
լով և ծաղր անելով:

Մեղայ այ մեղայ մեղայ և պոռըն-
կական խորհրդով: գիճուբ, աղտե-
ղուբ, բղջախոհուբ, մամաշոտ ցան-
կուբ· զանազան և զազիր խորհրդով
'ի գիշերի' և'ի տուընջեան պէս պէս
կերպարանօք քնով և արթնուբ: և
արատ հոյելով: կատակ երգելով,
անամօթ լինելով: լրբելով, ցոփ խօ-
սելով, և տռփական մարմնաշարժուբ
զմիտս աղտեղելով, առ խզական և
առ

առ արուականս ։ առ անասնականն
ապականել խորհրդով մեղանչելով ,
և առ իմ մոլորական պատրանս , և
երազական փորձութեանց ։ Քնոյ և արթ-
նութեան . որ 'ի ժամու և տարաժամու
անկեալ է 'ի վերայ տառապեալ հոգւոյս ,
զոր չարին յօժարութեամբ մեղուցեալ եմ Աստուծոյ ։
Այլ արդ՝ աղաչեմ յայտնել հրապարա-
կեցի զորպիսութիւն մեղաց իմոց առաջի
տեառն և ապաշխարեալ զղջացեալ եմ
յանձն , և եկեալ 'ի խնդիր թողութեան
սխալանաց իմոց ։

Այլ դու հայր մեր և սուրբ տէր հայցեմ
զգթութիւն Աստուծոյ . և շնորհեա քաւութիւն
ինձ յԱստուծոյ , հրամանաւն՝ զոր ունիս
'ի քէն Աստուծոյ ։ Որում փառք և
գոհութիւն և" ։

Աղօթք արձակման Արարեալ մեծի րաբունապետին Գրիգորի . 34 .

Ողորմեսցի քեզ մարդասէրն Աստուած ,
և թողութիւն շնորհեսցէ Աստուած յան-
ցանաց քոց խոստովանեցելոցն և մո-

ռա

ռացելոցն . և ես կարգաւ քահա-
նայական իշխանութեամբ և հրամանաւն
Աստուծոյին, թէ զոր արձակեցէք յերկ-
րի՝ եղիցի արձակեալ յերկինս .
նովին բանիւն արձակեմ զքեզ յամենայն
մասնակցութենէ մեղաց քոց 'ի խորհր
դոց 'ի բանից և 'ի գործոց՝ յանուն
Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ:
Նաև դարձեալ տամ ըզքեզ 'ի խոր-
հուրդս սրբոյ եկեղեցւոյ · զի զոր ինչ
գործեսցես բարիս՝ եղիցի քեզ 'ի
բարեգործութիւն և 'ի փառս հան-
դերձեալ կենացն .

Ամէն:

Աղօթք դարձելոյն 'ի զղջումն ապաշխարութեան:

Օ

Անսկիզբն Աստուած և անհասանելի՝
բայց զայս սրտի իմոյ բանիւ
գիտութեան քո՝ բաւական լինել
գոհանալ զանուանէ քումմէ · գովել
և փառաւորել զքեզ և արժանաւորս
գնալ 'ի ճանապարհս քո:

Դատաւոր արդար՝ երկայնամտեա՛
առ իս բազմամեղս քոյով մարդասի-
րութեամբդ • զի եղկելի եմ մեղօք՝
զեղխեալ անօրէնութ՟բ • և զազիր գի-
ջութ՟բ զմարմինս իմ ապականեցի:
Որ էիր յառաջ էականութ՟բ ա՟ծ ընդ
հօր՝ ընդ մեզ հաճեցար բնակիլ ընդ
հողեղինացս • և ընդ մարդկան շրջե-
ցար ը՟ն մեղաւորացս • Թո՛ղ տ՟ր զմեղս
իմ և թեթևացո՛ զծանրաբեռնեալս •
Ժտելով հայցեմ ՚ի քէն, զի ժամանակ
է ապաշխարութ՟ե: ՚Ի քէն հայցեմ
բազում ողորմ՟ տ՟ր աղբիւր կենաց՝
լուսաւորեա՛ զաչս սրտի իմոյ լուսով
գիտութ՟ե քո: Յի՛սս Տ՟ի ք՟ս • ծագու-
մն անճառելոյ լուսոյ • կեանք՝ ո-
րոց սիրեն զքեզ • կերակուր անսպա-
ռելի • կենդանութ՟ի յաւիտենից:
Հրով հոգւոյդ ս՟րյ՝ հալեա՛ զպաղուծն
ձմեռնացել սրտի իմոյ • որ ձուլեալ է
եղկելի գործօք անօրէնութեան:
Ուղղեա՛ քո ա՟ծային զօրութ՟դ զու-

նուղ

Նուիրեալ խորհուրդս իմ հար ուղե-
կանին սատոր կենացս։ Ո՛րպէս ճշմար-
տու է և ճառագայթատու՝ մերկեա՛
յինէն զխաւար մթացեալ մեղացս։
Զեղկելիս մեղօք յիշեա՛ քո ո̃ծու-
թեամբդ յահագին աւուրն յայն-
միկ ահեղ մեծի դատաստանին։
Ալեկոծելոց նաւահանգիստ՝ և լի-
ութի ունայնացելոց արդարութե̃ և
ունողիս զանօրէնութի̃ հար գործօք։
Դու հարիս հարհարեալ է անձն իմ․
զինչ արարից մեղուցեալ անձամբս․
պէս պէս ախտիւք պղծեցայ յանա-
ռակութե․ զրկեցայ 'ի հայրենական
լուսոյն․ ջնջեցի զձեռագիր որդե-
գրութեան կենաց ջեռուցի զհուր
յաւիտենական։

Ա̄ սրտիւ կարդամ առ քեզ՝ ամե
նաբերդ ո̃ծ․ վտանգելոյս օգնական․
վիրաւորելոյս բժիշկ․ տեղի տարա-
կուսելոյս․ կորուսելոյս խնդրօղ․ մո-
լորելոյս և գերելոյս դարձուցիչ․

ապաւէն ա՟մցուն որք կարդան առ
քեզ: Տո՛ւր տառապելոյս և տարա
կուսելոյս գերելոյս 'ի պատամնայէ
զմեծ քո ողորմութիւն:

Ա՛հա հասեալ եմ 'ի դուռն մահու
չարաչար գործովք իմովք. զանձս իմ
'ի վեր համբառնամ առ բարձրեալ
ա՟ծ և բարերար. հայցեմ 'ի քէն
բա՛ց զդուռն ողորմութ՟ե մեղուցեալ
հոգւոյ իմոյ. ո՟պ բացեր աւազակին
զդուռն դրախտին քո. և մի՛ ամօթա
լից դարձուցաներ զիս 'ի քո առատ
ողորմութ՟է. զի գին եմ ս՟ր արեան քո.
յիշեա՛ զիս և ողորմեա՛ ինձ ա՟ծ:

Որ անեղ և անսկիզբն ես՝ անստեղծ
և արարիչ ա՟մ արարածոց. որ ո՛չ
աշխարհս տանել զքեզ կարէ, և ո՛չ
երկինք բովանդակել կարեն. 'ի վե՛ր
ես քան զերկինս և անբա՟ւ քան ըզ
ծագս. երևելիք և աներևոյթք բո
վանդակեալ են առաջի քո:
Դու տիրես ա՟մցուն և հրամանա՟

քո կատարելին ըստ արարածք։
Դու աղքատացուցանես և դու մե-
ծացուցանես · դու սպանանես հար-
կանես և բժշկես։ Դու ես Աստուած իմ
և փրկիչ վտանգելոյս 'ի սատանայէ · ա-
ռողջացուցիչ հիւանդիս մեղօք · ըն-
դունող աղօթից և կատարիչ խնդրուա-
ծաց։ Նայեա՛ տէր 'ի պաղատանս իմ
և ընկա՛լ զիս մարդասիրութեամբ քո։
Մի՛ բարկութեամբ քո խրատեր զիս ·
և մի՛ սրտմտութեամբ քո յանդիմաներ
զիս · զի դու ես տէր և արարիչ · հայր
և ստեղծիչ · և ես առ ով երթիցեմ
զի օգնութիւն իմ 'ի քէն է։
Հայեաց 'ի պաղատանս իմ · և ընկա՛լ
զիս մարդասիրութեամբ քո · զի քեզ մե-
ղայ և զքեզ աղաչեմ և զքեզ խոստո-
վանիմ։ Մեղայ յերկինս և առաջի
քո · մի՛ ընդ դատելոյն տանջեր զիս ·
և մի՛ ընդ դատապարտելոյն պատու-
հասեր։ Այլ ըստ կամարարս կամաց
քոց ընկալցիս · և ընդ պահօղս պատուի-

րա

րանաց քոց պահեա՛ զիս · զի Թէ ա_
ւանց ներքոյ ըզբազում յանցանս
իմ քննես՝ ապա ընդունօղն է ինձ
խոստումն յարուցէ · և հուր գեհեննին
է ինձ ժառանգուԹի՛։ և Թէ զդա_
տապարտուԹիս իմ և զանդեպ զայլ
անօրէնուԹիս իմ խնդրեսցես յինէն,
ապա երանեմ չեղելոյն յորովայնէ։
Հայեա՛ տէր 'ի պաղատանս իմ և ըն_
կա՛լ զիս մարդասիրուԹե՛դ քո։
Ողորմեա՛ ինձ ո͞պ քանանացւոյն,
ո͞պ պոռնկին, ո͞պ մաքսաւորին · և
գԹա՛ յիս ո͞պ յանառակ որդին · և ո͞պ
աւազակին շնորհեա՛ բազում յան_
ցանաց իմոց զԹողուԹիւն։
Ընկա՛լ զիս որ͞պ զհայհոյիչն և զհա_
լածիչն · փարատեցո՛ զխաւար մե_
ղաց յաչաց իմոց։ Բա՛ց զաչս իմ
զկցեալս երկնային ցանկուԹե՛ երկ_
նային լուսովդ · և բժշկեա՛ զվիրաւո
րեալ լեզուս իմ 'ի բանբասանաց։
Արբեա՛ զսիրտ իմ 'ի չար և 'ի պիղծ
խոր

խորհրդոց . վա՛ զի քեզ ցանկամ
տեառնդ իմոյ բարերարի և բազմա_
գութի իմոյ արարչդ:

Ո՛չ յաւիտենական ամօթոյն ամա_
չեցուցաներ զիս . և մի՛ ահեղ դա_
տաստանաւ՛ն դողացուցաներ:

Ո՛չ տիեզերական հրապարակաւ՛ն
զիս յանդիմաներ . և մի՛ աններելի
տանջանացն մատներ:

Ո՛չ սոսկալի հրոյն պատուհասեր .
այլ փրկեա՛ զիս ՚ի հրացեալ հնոցէն,
՚ի հրահոսեալ գետոցն և յորդանացն
չարաթիւնից , ՚ի հանապազորդ նե_
ղութենէն և ՚ի կրճտել ատա_
մանցն :

Եւ բնակեցո՛ զիս ընդ կամարարըս
կամաց քոց՝ յանանցական
կեանն :

Զի ընդ նոսին արժանի եղէց գոհա_
նալով փառաւորել զՀայր և զՈրդի
և զՍուրբ Հոգին .
Ամէն:

Զօրաւոր Աղօթք սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյ հրեշտակական վարդապետի: վասն արեանն ծն վերացին ծմ հեծութիք, և հասցեն ողորմութիքն։

Գլուխ ԼԵ

Երգական արդար ճառագայթ օրհնել: Լուսոյ կերպարանի: Փառաց անձկունի: Բարձրեալ անքննելին: Զօրեղ անպատում: Բարւոյ բերկրութի: Յուսոյ տեսութի: Գովեալ երկնաւոր: Թագաւոր փառաց: Քո արարիչ: Խոստովանեալ կեանք:

Ո՛չ արդ՝ զթերութի վրիպանաց բազմախառն ձայնի եղկելւոյս՝ ամենազօրդ բանի լցեալ՝ մատուցեալս յաղերս համառօտ հօր քում բարձրելոյ Որ վասն իմ՝ ի փորձ եկիր անխծից, կերպարանեալ զիմ նմանութի, ամենեւին կենաց օրհնութի: Սերնդ եւ ներքնոց բարեխնամող տեսուչ համայնից: Զի թէ յանձն առեր մեռնիլ վասն իմ անդ և ո՛ր բոլորեցուն, որչափ հաճեսցիս

առա

տուաւել և այժմ վտանգաւորս կրից կարեկցել. ընդ իմ պարտաւորիս մեղա աղօթելով ազգականցն մարմնոյդ՝ առելոյ ՚ի մէնջ առ համապատիւդ քո հայր։

Այս վշտ արեանդ պատուականի մեղա մատուցելոյ ՚ի հաճութիւն կամաց ա ռակելոյդ, բարձցին վտանգք մեղուցել դատապարտելոյս։ Խզեսցին պարտիքն։ Ապաքինեսցի ամօթն։ Մոռասցին պատկանքն։ Բարեգործեսցին դա տակնիքն։ Ամոքեսցին որդունքն։ Կերասցի լալն։ Համբարձեսցի կրր ճոփն ատամանցն։ Սպառեսցին ողբքն։ Հասցեն արտասուքն։ Մերժեսցի սուգն։ Հալածեսցի խաւարն։ Կա նեսցի հուրն ատանելի։ Հերքեսցին տանջանարանքն բաղմօրինակք։

Ակեսցեն գթութիւք կամօղիդ և պար գեւողիդ կենաց ամենից։ Թագեւ ցէ լոյսդ։ Երագեսցէ փրկութիւնդ։ Հասցէ օգնութիւնդ։ Ժամանեսցէ այցե լութիւնդ։ Կանխեսցէ ցօղդ ողորմութեան։

Յառաջեսցէ՛ արբուսցէ՛ զանդա-
տանս պապքեալ անկեալ ոսկերացս՝
թշուառութեամբ ՚ի վիհն մահու ։
Ծաղկեսցէ՛ պտղաբերեսցէ՛ բաժա-
կդ երկնաւոր արեան կենարարիդ՝
զերկիրս խնամեալ յաւուրն լուսոյ։
Որ անծախապէս միշտ պատրաստի՝ յիշա-
տակ կենաց փրկութեան հոգւոյ ննջեցելոց։
Զի տէրն մահուան հոգւոյս մարմնովս
մեղաց՝ շնորհօք քո գթած ՚ի քեզ զօ-
րացեալ՝ քև նորոգեցայց՝ զառեալ
՚ի մեղաց անմահ կենդանութեան ՚ի յա-
րութեան արդարոց՝ հօր քում օրհնեցելոց։
Ընդ որում քեզ փառք՝ և հոգւոյդ
սրբոյ բարեբանութիւն վայելչական գո-
հութիւն՝ այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից ամէն ։

Տէր յաւիտենական, բարերար և ամենից։ Ստեղծիչ լուսոյ, և յօրինիչ գիշերոյ. Կեանք ՚ի մահու և լոյս ՚ի խաւարի. Յոյս անյուսից, և երկայնմտութիւն տարակուսելոց։ Որ ամենարուեստ իմաստութբ քո դարձուցանես յայգ զստուերս մահու։ Անմուտ ծագումն և անմուտ արեգակն։ Քանզի ոչ զօրէ ծածկել զխաւարս տրուե քո խաւար գիշերոյ։ Որում կրկնի ծունր երկրպագութե ամ եղելոց. երկնաւորաց և երկրաւորաց և սանդարամետականաց։ Որ լսես զհեծութիւն կապելոց, և հայիս յաղօթս խոնարհաց, և ընդունիս զխնդրուածս նց։ Տէր իմ և Թագաւոր իմ. կեանք իմ և ապաւէն իմ. յոյս իմ և վստահութիւն իմ յս քս ածդ ամի։ Սբդ՝ հանգուցեալ ՚ի հոգիս սբց։ Մխիթարութիւն վշտաց, և քաւարան մեղուցելոց։ Որ գիտես զամ յառաջ քան զլինել նց. առաքեա

զպահպանողական զօրութիւն աջոյ քոյ ·
և փրկեա՛ զիս յերկիւղէ գիշերի և՛ի
դիւէ չարէ՛։ Ո՞վ զի զայրշտեկ սոսկա-
լի և սուրբ քո անուանդ՝ միշտ համբու-
րեալ շրթամբք հոգւոյ ըղձութե՛ն շնչոյ,
կեցից պահպանեալ ընդ այնոսիկ որ
կարդան զքեզ ՚ի բոլոր սրտէ։ Նո՛ի
դրօշմէ խաչի քոյոյ նշանիւ՝ զոր ած-
ային արեամբդ քո ներկեալ նորոգեցեր
և՛ի նոյն շնորհ որդէգրութեն զմեզ մկըր-
տեցեր , և՛ի փառս պատկերի քո նը-
կարեալ յօրինեցեր , այսու պարգևօք
ածականօք , Ամաչեսցէ՛ սատանայ։
Քակտեսցին մեքենայքն։ Բարձցին
որոգայթքն։ Պրտեսցին միրուցքն
Պակասեսցին զէնքն սայրասուրք։
Մերժեսցի՛ մէգն։ Փարատեսցի՛ խա-
ւարն։ Մեկնեսցի՛ մառախուղն։ Բա-
զուկ քո հովանասցի՛, և աջ քո կնքես-
ցէ՛։ Սո՛ զի գթած ես և ողորմած. և
անուն քո կոչեցեալ է ՚ի վերայ ծառայից քոց
Նու քեզ ըն հօր՝ հոգւոյդ սբյ փառք
իշխանութի և պատիւ։ Այժմ և"։

Սաղ

Մաղթանք առ տր Ածածինն՝ և առ ամ Ծըսն տյ-
յետ եկեղեցին ասա։

Լ.

Ածածին ամենօրհնեալ. ըզ
պաղատանս մեր ընկա՛լ.
՚ի հանգըստեան ժամու
հասեալ. առ քեզ գո-
չեմք անձամբ թախ ծեալ։

Բանին կենաց բարձող ե ղեր.
զԱծ մարմնով պարագրե ցեր.
առ բանն Ած բարեխօս լեր.
՚ի փորձանաց ըզ մեզ փըր կել։

Գովեալ ես դու փայտ փըրկութե.
ամենօրհնեալ յաղթող նը շան.
՚ի գիշերիս ըստուերս կան.
ծածկեա մեզ զըլոյս արփիա կան։

Գոլան ՚ի քէն գունդք խաւարին.
ամենահըրաշ զէն արար չին.

ըզ

ըզ մեզ պահեա՛ շնորհիւ քոյ ին;
՚ի գիշերիս աղջամըղ ջին:
Երկոտասան սբ առա քեալք·
եօթանասուն աշակեր տեալք·
յանձնառու լուսոյն լոյս անձանեալք·
որթոյն կենաց ողկուզաքե րեալք:
Ո՛ ձեզ աղաչեմք առատասա՛ա գին·
և պաղատիմք կողկողա գին·
վանիչ լերուք դիւաց գըն դին·
ոչ մերձենալ առ մեզ չա րին:
Նորին ընտրեալք բանին կե նաց·
գումարք դասուց տեսանո ղաց·
որք զապագայն ժամանա կաց;
գուշակեցիք հոգւով շնոր հաց:
Ընդ մեզ լերուք աղօթա կից·
որք աստուծոյ էք խօսա կից·
փրկել ըզ մեզ ՚ի վտան գից·
՚ի յարթնութե̄ և յերա զից:
Թագաւորին երկնա՛ւո րի·
երկրպագող ՚ի յարգան դի·

մեծ կարապետ տ̅ռ ամլոր դի·
միջնորդ կենաց և օրի նի:
Ժամանեա՛ մեզ 'ի յօգնու թի̅·
զի մի՛ մնացուք 'ի փորձու թի̅·
մաքուր մարմնով լինել 'ի քուն·
արդար հոգւով մնալ առ թուն:
'Ի քէն հայցեմք արտասուա գին·
նախավկայ տ̅ն առա ջին·
տ̅ռ ստեփաննոս բացող զեր կին·
տեսող զյ̅ս յաջմէ ծնո ղին:
Լե՛ր բարեխօս արեամբ քոյ լին·
տալ մեզ հանգիստ 'ի յանկո ղին·
արթուն լինել յառաւ̂օ տին·
բարեբանել զլոյսն անքըն նին:
Խնդրեմք 'ի քէն հայր պատ̂ուական
լուսաւորիչ ազգի մարդ կան·
տ̅ր տ̅ր գրիգոր պետ պարթեւ եան·
լե՛ր մեզ պարիսպ և պահա պան:
Ծնողաբար 'ի մեզ գը թա՛·
զցրուեալ որդիքս քո ժողո վեա՛·

յու-

յուրախութիւն ըզ մեզ կո չեմ·
և'ի բարին առաջնոր դեմ։
Կենդանարար թագաւո րին·
դուք ճշմարիտ զինուորք նը մին·
որ մարտիրոսք վկայք փըրկ չին·
որք յաղթեցիք ըզթշնա մին։
Զօրն լուսոյ միշտ մաղթե ցէք·
զորդին ընդ հօր աղաչե ցէք·
հոգւոյն շնորհօք մեզ օգնե ցէք·
և'ի բանսարկուէն զմեզ թափեցէք։
Զինափայլ երամք ընտ րեալ·
Ճգնաւորաց դասք երա նեալ·
Թռչնոց երկնից էք նըմա նեալ·
յայրս և'ի ծերպըս բընա կեալ։
Պօղեալ հոգւոց մեր 'ի մար մին·
ըելուք պարխալք ընդ դեմ չա րին·
զի յաղթեցուք հակառա կին·
խորտակելով ըզ զէնս նո րին։
Ճ'րագունք վառեալ լուսով'ի լի·
որ կուսանաց դասք երա մի·

ար

արժան եղեալք առագաստ տեին ·
և անթառամ պսակ կեին :
Մ՛եզ բարեխօս լերուք սի րով ·
առ տէր քրիստոս աղերսա լով ·
՚ի փորձանաց զմեզ փրկե լով ·
յանչէջ հրոյն ազատե լով :
Յանեղ լուսոյ ածոյ լին ·
լուսոյ առեղծեալք բանին՝ նո րին ·
զարդարեցայք հոգւով նոր հին ·
դասք լինելի զօրք երկնոյ լին :
Նախախնամել՝ զմեզ փութաջիք ·
և յօգնութիւն առ մեզ հա սիք ·
որ յաստուծոյ հրամանն ա ռիք ·
ով ճշմարիտ մեր սիրե լիք :
Շ նորհատու ազգի մարդ կան ·
տէր մեր քրիստոս անքննա կան ·
ըզ մեզ պահեա՛ միշտ անսա սան ·
աստի մինչ յօր քո գալըս տեան :
Ողորմութիւն մեզ պարգե ւեա՛ ·
զհիւանդ հոգիս մեր բըժըշ կեա՛ ·
՚ի

’ի բանսարկուէն ըզմեզ փըր կեա՛.
և ’ի չարեաց անփորձ պա հեա՛։
Զար իշխանքըն խաւա րին.
որք ընդ ծառայս քո մարտըն չին.
քո նըշանաւ սըրբոյ խա չին.
աներևոյթ կործանես ցին։
Պարգևիչ բարեաց մարդ կան.
ամենատուտ յամենե սեան.
պատրաստեցո՛ մեզ անխա փան.
զպէտըս հոգւոյ և մարմնո կան։
Տուր շընորհեա՛ ինձ արտասըւաց.
զի լըւացից զգործըս չա րեաց.
արժան եղէց քոց հարսա նեաց.
ընդ իմաստուն սուրբ կուսա նաց։
Ուահ բարի իմ տէր մի՝ տուս.
և հաց կենաց տուեալ հօ գւոյս.
առաջնորդեա՛ մոլորե լոյս.
և կերակրեա՛ զմիտս ընդ մարմ նոյս։
Արբեա՛ զհոգիս յաղտոյ մե ղաց.
’ի զանազան չար փորձա նաց.

տուր

տու՛ր ինձ գընալ ըստ քո կա մաց·
զի արժանի եղէց փա ռաց։
Վերանորեաց զիս Թըշնա մին·
այն որ չկամի զկեանս մարդկայ ին·
զիս բըժըշկեա տէր երկնայ ին·
լուսաւորեա լուսով քոյ ին։
Տրտմեալ հոգւոյս լե՛ր ըսփո փիչ·
ցաւած մարմնոյս լե՛ր դարմա նիչ·
մոլոր մըտացըս լե՛ր ուղ ղիչ·
ամենառատ բարեաց տը ւիչ։
Րամից սըրբոց աղաչա նաց·
իննեակ դասուց հրեղէն զօ րաց·
առաքելոց քոց սիրո ղաց·
մարգարէից տեսանո ղաց։
Ցանկալի հայրապե տաց·
և երջանիկ վարդապե տաց·
արիւնաներկ մարտիրո սաց·
և գերագոյն ճգնաւո րաց։
Ւ խուսապըսակ սրբ կուսա նաց·
որք փեսայիդ սպասեն փա ռաց·

և ամենայն մաքուր ան ձանց·
հետևողաց քոյին կա մաց:
Փրկեա զհոգիս 'ի տանջա նաց·
զազրատեսիլ յանքուն որ դանց·
լսել տուր զձայն քո աւե տեաց·
զոր խոստացար քոց սիրո ղաց:
Քեզ հօրդ փառք միշտ առաքեմք·
զորդիդ ընդ հօրդ դաւա նեմք·
ըզ հոգիդ սուրբ բարեբա նեմք·
երրորդութեանդ երկրպագեմք:

Ամէն:

Այ Հօր՝ ձեռնտուութեն օգնա կանութեն և յաջողութեն գոհութի և փառս մատուցանեմք՝ ընդ Որդւոյ և ընդ Սբյ Հոգւոյն: Որ ետ կարողութի մեզ նուաստիցս՝ ըզսոյն զայս բարեխօսս մեղուցելոց (այսինքն ըզտետրակս Աղօթից Սբյ Երանելոյն Եփրեմի) ներկայ տա

նել ՚ի ձեռն տըպագրեցման։ Որք
կամին սովորա՟ մատչիլ և յանդիման
լալագին դիմօք առաջի աԹոռոյ շնոր
հացն ա՟յ. և լսել զերանաւէտ ձայն
նր՟. Թէ մի՛ լար գերլի՝ բազմաց ողբա
լի. այլ արի՛ առ զմխիթարական հոգևոյդ
քում զկենդանուԹի՝ զոր չարաչար
մեղօքդ մեռուցեր։

Այլ և՝ որ զամ ընԹեռնու՝ ոչ կարօ
տի Չերոյն սեղանոյ առ ՚ի բուժիլ. այլ
յինքենէ բղխեալ Ջուր արտասուաց
լինի անապատն շնորհաց և բուժէ՛
զախտս հոգեկան. ընդ նմին և ըզ
ցաւս մարմնական։

Եւ զինչ ասելի է զաղօԹից. զի աղ
օԹիցն գովուԹի ՚ի սրբցն՝ անդր քան
զամ՟ է. որով ինքեանք փայլեցան ՚ի
մարմնի՝ զանմարմնոցն բերելով յին
քեանս զնմանուԹի. և հաճոյացան այ՟։
Ընդ որս և զմեզ մարդասէրն ած՟ քա
ւեալ ՚ի մեղաց և արդարացուցեալ
՚ի ձեռն աղօԹից՝ փոխեսցէ՛ յար

քայ

քայութ որդւոյ իւրոյ սիրելւոյ տն՟ մերոյ յի՟ քի՟։ Որում փառք յաւի-տեանս ամէն։

Նա՛ արդ՝ մինչ ընկալնոյք զմխիթա-րութիւն ինչ հոգւոյ ձերոյ 'ի յընթեռ-նուլն զսբ՟ զաղօթս, յիշեցէք 'ի քս՟ զցանկացօղ աղօթիցս՝ զտպագրօղ պարտաւոր անձն իմ, յանկնայ գլխ-ղէն ապաւշխեցի, արապօղլի կոչեցեալ հանգուցեալ մահտեսի տրատուրի որդի՝ յօհաննէս. և զհարազատակից զորդեակն իմ, զկապարեալս շարա-բարդօղ՝ զտէրցու պօղոսն. որ եմք պատրաստական ծառայ ձեր տմցըն։ Նաև՝ զաշխատաւոր գործարանիս մերոյ զմրազարկ, մանազկերտցի հան-գուցեալ տր պօղոսի որդի զտէրցու կիրակոսն։

Յորմէ և դուք լինիջիք յիշեցեալ 'ի տնէ մերմէ, այցելութեան յաւուր յայտնութեան նորին. ամէն։

ՎԵՐՋ.

Гос. Библиотека ՀՍՍՌ-Арм ССР им. А. Мясникяна

1058

I 1840 1185